

22.04.2009

Tabel centralizator cu amendamente și observații depuse la proiectul Codului Civil

Cartea a V-a
DESPRE OBLIGAȚII (partea a doua)
-art.1408-1660-

Nr. crt.	Text proiect	Amendament (Autor)	Motivare
1.	Titlul III Modalitățile obligațiilor		
2.	Capitolul I Dispoziții generale		
3.	Categoriile de obligații Art.1408 – (1) Obligațiile pot fi pure și simple, obligații simple sau afectate de modalități. (2) Obligațiile pure și simple nu sunt susceptibile de modalități.		
4.	Obligațiile simple Art.1409 – (1) Obligația simplă nu este afectată de termen sau condiție și poate fi executată imediat, din proprie inițiativă sau la cererea creditorului. (2) Obligația este simplă, iar		

		nu condițională, dacă eficacitatea sau desființarea ei depinde de un eveniment care, fără ca părțile să știe, avusese deja loc în momentul în care debitorul s-a obligat sub condiție.		
5.	Obligațiile afectate de modalități	Art.1410 – Obligațiile pot fi afectate de termen sau condiție.		
6.	Capitolul II Condiția			
7.	Obligația condițională	Art.1411 – Este afectată de condiție obligația a cărei eficacitate sau desființare depinde de un eveniment viitor și nesigur.		
8.	Condiția suspensivă	Art.1412 – Condiția este suspensivă atunci când de îndeplinirea sa depinde eficacitatea obligației.		
9.	Condiția rezolutorie	Art.1413 - (1) Condiția este rezolutorie atunci când îndeplinirea ei determină desființarea obligației. (2) Condiția se prezumă a fi	(2) Până la proba contrară, condiția se	

		rezolutorie ori de câte ori scadența obligațiilor principale precedă momentul la care condiția s-ar putea îndeplini.	prezumă a fi rezolutorie ori de câte ori scadența obligațiilor principale precedă momentul la care condiția s-ar putea îndeplini. <i>Autor: MJLC.</i>	
10.	Condiția imposibilă, ilicită sau imorală	Art.1414 – Condiția imposibilă, contrară legii sau bunelor moravuri este considerată nescrisă, iar dacă este însăși cauza contractului, atrage nulitatea absolută a acestuia.		
11.	Condiția pur potestativă	Art.1415 – (1) Îndeplinirea condiției se apreciază după criteriile stabilite de părți sau pe care acestea, după împrejurări, este probabil să le fi avut în vedere. (2) Când obligația este contractată sub condiția ca un eveniment să se producă într-un anumit termen, condiția este socotită neîndeplinită dacă termenul s-a împlinit fără ca evenimentul să se producă. În lipsa unui termen, condiția se consideră neîndeplinită numai atunci când este sigur că evenimentul nu se va produce.	Art.1415 – Obligația contractată sub o condiție suspensivă ce depinde exclusiv de voința debitorului nu produce niciun efect. <i>Autor: MJLC.</i>	

12.	Constatarea îndeplinirii condiției	<p>Art.1416 – (1) Îndeplinirea condiției se apreciază după criteriile stabilite de părți sau pe care acestea este probabil să le fi avut în vedere după împrejurări.</p> <p>(2) Când obligația este contractată sub condiția producerii unui eveniment într-un anumit termen, condiția este socotită neîndeplinită dacă termenul s-a împlinit fără ca evenimentul să se producă. În lipsa unui termen, condiția se consideră neîndeplinită numai atunci când este sigur că evenimentul nu se va produce.</p> <p>(3) Atunci când obligația este contractată sub condiția că un eveniment nu se va produce într-un anumit termen, condiția se consideră îndeplinită dacă este sigur că evenimentul nu se va produce. În lipsa unui termen, condiția nu se consideră îndeplinită decât atunci când este sigur că evenimentul nu se va produce.</p> <p>(4) Partea interesată poate cere oricând instanței sa constate îndeplinirea sau neîndeplinirea condiției.</p>		
-----	---	---	--	--

13.	Determinarea îndeplinirii sau neîndeplinirii condiției	<p>Art.1417 – (1) Condiția se consideră îndeplinită dacă debitorul obligat sub această condiție împiedică realizarea ei.</p> <p>(2) Condiția se consideră neîndeplinită dacă partea interesată de îndeplinirea condiției determină, cu rea-credință, realizarea evenimentului.</p>		
14.	Renunțarea la condiție	<p>Art.1418 – (1) Partea în al cărei interes exclusiv a fost stipulată condiția este liberă să renunțe unilateral la aceasta atât timp cât condiția nu s-a îndeplinit.</p> <p>(2) Renunțarea la condiție face ca obligația să fie simplă.</p>		
15.	Efectele îndeplinirii condiției	<p>Art.1419 – Condiția îndeplinită este prezumată a produce efecte retroactiv, din momentul încheierii contractului, dacă din voința părților, natura contractului ori dispozițiile legale nu rezultă contrariul.</p> <p>(2) În cazul contractelor cu executare continuă sau succesivă</p>		

		<p>afectate de o condiție rezolutorie, îndeplinirea acesteia, în lipsa unei stipulații contrare, nu are niciun efect asupra prestațiilor deja executate.</p> <p>(3) Atunci când condiția suspensivă produce efecte retroactive, în caz de îndeplinire, debitorul este obligat la executare ca și cum obligația ar fi fost simplă. Actele încheiate de proprietarul sub condiție suspensivă sunt valabile și, în cazul îndeplinirii condiției, produc efecte de la data încheierii lor.</p> <p>(4) Atunci când condiția rezolutorie produce efecte retroactive, în caz de îndeplinire, fiecare dintre părți este obligată să restituie celeilalte prestațiile pe care le-a primit în temeiul obligației ca și cum aceasta nu ar fi existat niciodată. Dispozițiile privitoare la restituirea prestațiilor se aplică în mod corespunzător.</p>		
16.	Transmitere a obligației condiționale	<u>Art.1420</u> – Obligația afectată de condiție este transmisibilă,		

		drepturile dobânditorului fiind însă supuse aceleiași condiții.		
17.	Actele conservatorii	Art.1421 – Creditorul poate, chiar înainte de îndeplinirea condiției, să ia toate măsurile utile pentru conservarea dreptului său.	Art.1421. - Creditorul poate, chiar înainte de îndeplinirea condiției, să facă orice acte de conservare a dreptului său. (Autor: Consiliul Legislativ.)	- având în vedere că actele pe care creditorul le poate face în acest caz sunt acte de conservare este necesar ca acest aspect să fie exprimat și în conținutul normei
18.	Fructele culese înainte îndeplinirii condiției	Art.1422 – În lipsă de stipulație sau prevedere legală contrară, fructele culese ori încasate înaintea îndeplinirii condiției se cuvin proprietarului sub condiție rezolutorie.		
19.	Capitolul III Termenul			
20.	Obligația afectată de termen	Art.1423 – (1) Obligația este afectată de termen atunci când executarea sau stingerea ei depinde de un eveniment viitor și sigur. (2) Termenul poate fi stabilit de părți sau de instanță ori prevăzut		

		de lege.		
21.	Efectele termenului	<p>Art.1424 – (1) Termenul este suspensiv atunci când, până la împlinirea lui, este amânată scadența obligației.</p> <p>(2) Termenul este extinctiv atunci când, la împlinirea lui, obligația se stinge.</p>	<p>Categorii de termene</p> <p>(Autor: Consiliul Legislativ.)</p>	
22.	Beneficiul termenului	<p>Art.1425 – (1) Termenul profită debitorului, afară de cazul când din lege, din voința părților sau din împrejurări rezultă că a fost stipulat în favoarea creditorului sau a ambelor părți.</p> <p>(2) Cel ce are beneficiul exclusiv al termenului poate renunța oricând la acesta, fără consimțământul celeilalte părți.</p>		
23.	Efectul termenului suspensiv	<p>Art.1426 - Ceea ce este datorat cu termen nu se poate cere înainte de împlinirea acestuia, dar ceea ce s-a executat, de bunăvoie și în cunoștință de cauză înainte de împlinirea termenului nu este supus</p>		

		restituirii.		
24.	Stabilirea judiciară a termenului	<p>Art.1427 – (1) Atunci când părțile convin să amâne stabilirea termenului sau lasă uneia dintre ele sarcina de a-l stabili și când, după o durată rezonabilă de timp, termenul nu a fost încă stabilit, instanța poate, la cererea uneia dintre părți, să fixeze termenul ținând seama de natura obligației, de situația părților și de orice alte împrejurări.</p> <p>(2) Instanța poate, de asemenea, să fixeze termenul atunci când, prin natura sa, obligația presupune un termen și nu există nicio convenție prin care acesta să poată fi determinat.</p> <p>(3) Cererea pentru stabilirea termenului se soluționează potrivit regulilor aplicabile ordonanței președințiale, fiind supusă prescripției, care începe să curgă de la data încheierii contractului.</p>		
25.	Calculul termenelor	Art.1428 – Calculul termenelor, indiferent de durata și izvorul lor, se face potrivit regulilor stabilite în		

		<p>Titlul III din Cartea VI-a.</p> <p>Art.1429 – (1) Debitorul decade din beneficiul termenului dacă se află în stare de insolvabilitate sau, după caz, de faliment declarat în condițiile legii, precum și atunci când, cu intenție sau dintr-o culpă gravă, diminuează prin fapta sa garanțiile constituite în favoarea creditorului sau nu constituie garanțiile promise.</p> <p>(2) Starea de insolvabilitate rezultă din inferioritatea activului patrimonial ce poate fi supus, potrivit legii, executării silitе, față de valoarea totală a datoriilor exigibile. Această stare se constată de instanță care, în acest scop, poate ține seama de anumite împrejurări, precum dispariția intempestivă a debitorului, neplata unor datorii devenite scadente, declanșarea împotriva sa a unei proceduri de executare silită și altele asemenea.</p> <p>(3) Decăderea din beneficiul</p>	<p>Art.1429 – (1) Debitorul decade din beneficiul termenului dacă se află în stare de insolvabilitate sau, după caz, de insolvență declarată în condițiile legii, precum și atunci când, cu intenție sau dintr-o culpă gravă, diminuează prin fapta sa garanțiile constituite în favoarea creditorului sau nu constituie garanțiile promise.</p> <p><i>Autor: senator Iulian Urban.</i></p> <p>(2) Starea de insolvabilitate rezultă din inferioritatea activului patrimonial ce poate fi supus, potrivit legii, executării silitе, față de valoarea totală a datoriilor exigibile. Dacă prin lege nu se prevede altfel, această stare se constată de instanță care, în acest scop, poate ține seama de anumite împrejurări, precum dispariția intempestivă a debitorului, neplata unor datorii devenite scadente, declanșarea împotriva sa a unei proceduri de executare silită și altele asemenea.</p> <p><i>Autor: senator Iulian Urban.</i></p>	
--	--	---	---	--

		termenului poate fi cerută și atunci când, din culpa sa, debitorul ajunge în situația de a nu mai satisface o condiție considerată esențială de creditor la data încheierii contractului. În acest caz, este necesar să se fi stipulat expres caracterul esențial al condiției și posibilitatea sancțiunii decăderii, precum și să fi existat un interes legitim pentru creditor să considere condiția respectivă drept esențială.		
27.	Exigibilitate a anticipată	Art.1430 – Renunțarea la termen sau decăderea din beneficiul termenului face ca obligația să devină de îndată exigibilă.		
28.	Inopozabilitate a decăderii din termen	Art.1431 – Decăderea din beneficiul termenului a unui debitor, chiar solidar, nu este opozabilă celorlalți codebitori.		
29.	Nerealizarea evenimentului	Art.1432 – Dacă un eveniment pe care părțile îl consideră ca fiind un termen nu se realizează, obligația devine exigibilă în ziua în care evenimentul ar fi trebuit în mod normal să se producă. În acest caz, sunt aplicabile prevederile		

		prezentului capitol.		
30.		Titlul IV Obligațiile complexe		
31.		Capitolul I Obligațiile divizibile și obligațiile indivizibile		
32.	Feluri	Art.1433 – (1) Obligațiile pot fi divizibile sau indivizibile. (2) Obligațiile divizibile pot fi conjuncte sau solidare.	Categoriile de obligații <i>Autor: deputat Bogdan Ciucă.</i>	
33.	Obligația conjunctă	Art.1434 – (1) Obligația este conjunctă între mai mulți debitori atunci când aceștia sunt obligați față de creditor la același lucru, dar fiecare dintre ei nu poate fi constrâns la executarea obligației decât separat și în limita părții sale din datorie. (2) Obligația este conjunctă între mai mulți creditori atunci când fiecare dintre aceștia nu poate să ceară de la debitorul comun decât executarea părții sale din creanță.	Art.1434 – (1) Obligația este conjunctă între mai mulți debitori atunci când aceștia sunt obligați față de creditor la aceiași prestație , dar fiecare dintre ei nu poate fi constrâns la executarea obligației decât separat și în limita părții sale din datorie. <i>Autor: Consiliul Legislativ.</i>	

34.	Efectele obligației conjuncte	Art.1435 – Dacă prin lege ori prin contract nu se dispune altfel, debitorii unei obligații conjuncte sunt ținuti față de creditor în părți egale.		
35.	Prezumția de divizibilitate. Excepții	Art.1436 – Obligația este divizibilă de plin drept, afară numai dacă indivizibilitatea nu a fost stipulată în mod expres ori dacă obiectul obligației nu este, prin natura sa, susceptibil de divizare materială sau intelectuală.		
36.	Efectele obligației indivizibile	Art.1437 – (1) Obligația indivizibilă nu se divizează nici între debitori sau creditori și nici între moștenitorii acestora. (2) Fiecare dintre debitori sau dintre moștenitorii acestora poate fi constrâns separat la executarea întregii obligații și, respectiv, fiecare dintre creditori sau dintre moștenitorii acestora pot cere executarea integrală, chiar dacă obligația nu este solidară.	Art.1437 – (1) Obligația indivizibilă nu se divide între debitori, între creditori și nici între moștenitorii acestora. <i>Autor: Consiliul Legislativ.</i> (2) Fiecare dintre debitori sau dintre moștenitorii acestora poate fi constrâns separat la executarea întregii obligații și, respectiv, fiecare dintre creditori sau dintre moștenitorii acestora poate cere executarea integrală, chiar dacă obligația nu este solidară. <i>Autor: MJLC.</i>	

37.	Solidaritatea și indivizibilitatea	Art.1438 – (1) Solidaritatea debitorilor sau creditorilor nu atrage, prin ea însăși, indivizibilitatea obligațiilor. (2) În lipsă de stipulație contrară, creditorii și debitorii unei obligații indivizibile nu sunt legați solidar.		
38.	Divizibilitate a obligației între moștenitori	Art.1439 – Obligația divizibilă prin natura ei, care nu are decât un singur debitor și un singur creditor, trebuie să fie executată între aceștia ca și cum ar fi indivizibilă, însă ea rămâne divizibilă între moștenitorii lor.	Art.1439 – Obligația divizibilă prin natura ei, care nu are decât un singur debitor și un singur creditor, trebuie să fie executată între aceștia ca și cum ar fi indivizibilă, însă ea rămâne divizibilă între moștenitorii fiecăruia dintre ei. <i>Autor: Consiliul Legislativ și MJLC.</i>	
39.	Executarea în natură	Art.1440 – Când executarea obligației indivizibile are loc în natură, fiecare creditor nu poate cere și primi prestația datorată decât în întregime.		
40.	Restituirea prestațiilor	Art.1441 – Obligația de restituire a prestațiilor efectuate în temeiul unei obligații indivizibile este divizibilă, afară de cazul în care	Art.1441. - Fiecare creditor nu poate cere, iar fiecare debitor nu este ținut să restituie prestațiile primite decât în proporție cu părțile ce au din creanță,	- pentru claritatea exprimării

		indivizibilitatea obligației de restituire rezultă din chiar natura ei.	respectiv din obligație. <i>(Autor: Consiliul Legislativ.)</i>	
41.	Daunele-interese	Art.1442 – (1) Obligația de a executa prin echivalent o obligație indivizibilă este divizibilă. (2) Daunele-interese suplimentare nu pot fi cerute decât debitorului vinovat de neexecutarea obligației. Ele se cuvin creditorilor numai în proporție cu partea din creanță ce revine fiecăruia dintre ei.		
42.	Existența mai multor creditori	Art.1443 – (1) Creditorii și debitorii unei obligații indivizibile nu sunt prezumați a-și fi încredințat reciproc puterea de a acționa pentru ceilalți în privința creanței. (2) Novația, remiterea de datorie, compensația ori confuziunea consimțite sau care operează față de un creditor nu sting obligația decât pentru partea din creanță ce revine acestuia. Față de ceilalți creditori, debitorul rămâne obligat pentru tot. (3) Debitorul care a plătit		

		celorlalți creditori este îndreptățit să primească de la aceștia echivalentul părții din obligație cuvenite creditorului care a consimțit la stingerea creanței sau față de care aceasta a operat.		
43.	Existența mai multor debitori	<p>Art.1444 – (1) Novația, remiterea de datorie, compensația ori confuziunea consimțite sau care operează în privința unui debitor sting obligația indivizibilă și îi liberează pe ceilalți debitori, aceștia rămânând însă ținuți să plătească celui dintâi echivalentul părților lor.</p> <p>(2) Creditorul poate să ceară oricăruia dintre debitori executarea întregii obligații, oricare ar fi partea din obligație ce revine acestuia. Creditorul poate, de asemenea, să ceară ca toți debitorii să efectueze plata în același timp.</p> <p>(3) Debitorul chemat în judecată pentru totalitatea obligației, poate cere un termen pentru a introduce în cauză pe ceilalți debitori, cu excepția cazului în care prestația nu poate fi realizată decât</p>		

		<p>de cel chemat în judecată, care, în acest caz, poate fi obligat să execute singur întreaga prestație, având, însă, drept de regres împotriva celorlalți debitori.</p> <p>(4) Punerea în întârziere nu produce efecte decât pentru debitorul care a fost notificat.</p> <p>(5) Îndată ce cauza indivizibilității încetează, obligația devine divizibilă.</p>		
44.	Prescripția	<p>Art.1445 - (1) Suspendarea prescripției față de unul dintre creditorii sau debitorii unei obligații indivizibile produce efecte și față de ceilalți.</p> <p>(2) Tot astfel, întreruperea prescripției în privința unuia dintre creditorii sau debitorii unei obligații indivizibile produce efecte și față de ceilalți.</p>		
45.	<p>Capitolul II Obligațiile solidare</p>			
46.				

	Secțiunea 1 Obligațiile solidare între creditori			
47.	Solidaritatea între creditori	<p>Art.1446 – (1) Obligația solidară conferă fiecărui creditor dreptul de a cere executarea întregii obligații și de a da chitanță liberatorie pentru tot.</p> <p>(2) Executarea obligației în beneficiul unuia dintre creditorii solidari îl liberează pe debitor în privința celorlalți creditori solidari.</p>		
48.	Izvorul solidarității	<p>Art.1447 – Solidaritatea între creditori nu există decât dacă este stipulată în mod expres.</p>		
49.	Reprezentarea reciprocă a creditorilor	<p>Art.1448 – (1) Creditorii solidari sunt prezumați a-și fi încredințat reciproc puterea de a acționa pentru gestionarea și satisfacerea interesului lor comun.</p> <p>(2) Orice acte prin care unul dintre creditorii solidari ar consimți la reducerea sau înlăturarea drepturilor, accesoriilor sau beneficiilor creanței ori ar prejudicia în orice alt mod</p>		

		<p>interesele celorlalți creditori sunt inopozabile acestora din urmă.</p> <p>(3) Hotărârea judecătorească obținută de unul din creditori împotriva debitorului comun profită și celorlalți creditori.</p> <p>(4) Hotărârea judecătorească pronunțată în favoarea debitorului comun nu poate fi invocată și împotriva creditorilor care nu au fost parte în proces.</p>		
50.	Alegerea debitorului	<p>Art.1449 – Debitorul poate plăti, la alegerea sa, oricăruia din creditorii solidari, liberându-se, astfel, față de toți, însă numai atât timp cât nici unul dintre creditori nu l-a urmărit în justiție. În acest din urmă caz, debitorul nu se poate libera decât plătiind creditorului reclamant.</p>	<p>Art.1449 – Debitorul poate plăti, la alegerea sa, oricăruia dintre creditorii solidari, liberându-se, astfel, față de toți, însă numai atât timp cât nici unul dintre creditori nu l-a urmărit în justiție. În acest din urmă caz, debitorul nu se poate libera decât plătiind creditorului reclamant.</p> <p><i>Autor: MJLC.</i></p>	
51.	Compensația	<p>Art.1450 – Debitorul poate opune unui creditor solidar compensația care a operat în raport cu un alt creditor solidar, însă numai în proporție cu partea din creanță ce revine acestuia din urmă.</p>		

52.	Confuziunea	Art.1451 – Dacă unul dintre creditorii solidari dobândește și calitatea de debitor, confuziunea nu stinge creanța solidară decât în proporție cu partea din creanță ce revine aceluși creditor; ceilalți creditori solidari își păstrează dreptul de regres împotriva creditorului în persoana căruia a operat confuziunea, proporțional cu partea din creanță ce revine fiecăruia din ei.	Art.1451 – Dacă unul dintre creditorii solidari dobândește și calitatea de debitor, confuziunea nu stinge creanța solidară decât în proporție cu partea din creanță ce revine aceluși creditor. Ceilalți creditori solidari își păstrează dreptul de regres împotriva creditorului în persoana căruia a operat confuziunea, proporțional cu partea din creanță ce revine fiecăruia din ei. <i>Autor: MJLC.</i>	
53.	Remiterea de datorie	Art.1452 – Remiterea de datorie consimțită de unul dintre creditorii solidari nu îl liberează pe debitor decât pentru partea din creanță ce revine aceluși creditor.		
54.	Prescripția	Art.1453 – (1) Suspendarea prescripției în folosul unuia dintre creditorii solidari poate fi invocată și de către ceilalți creditori solidari. (2) Întreruperea prescripției în privința unuia dintre creditorii solidari profită tuturor creditorilor solidari.		

55.	Divizibilitate a obligației între moștenitori	Art.1454 – Obligația în favoarea unui creditor solidar se împarte de drept între moștenitorii săi.		
56.	Secțiunea a 2-a Obligațiile solidare între debitori			
57.	§1. Dispoziții generale			
58.	Solidaritatea între debitori	Art.1455 – Obligația este solidară între debitori atunci când toți sunt obligați la același lucru, astfel încât fiecare poate să fie ținut separat pentru întreaga obligație, iar executarea acesteia de către unul dintre codebitori îi liberează pe ceilalți față de creditor.	Art.1455 – Obligația este solidară între debitori atunci când toți sunt obligați la aceeași prestație , astfel încât fiecare poate să fie ținut separat pentru întreaga obligație, iar executarea acesteia de către unul dintre codebitori îi liberează pe ceilalți față de creditor.	
			<i>(Autori: deputat Bogdan Ciucă și CSM.)</i>	
59.	Obligațiile solidare afectate de modalități	Art.1456 - Există solidaritate chiar dacă debitorii sunt obligați sub modalități diferite.		
60.	Izvoarele solidarității	Art.1457 – Solidaritatea între debitori nu se prezumă. Ea nu există decât atunci când este stipulată	Art.1457 – Solidaritatea între debitori nu se prezumă. Ea nu există decât atunci când este stipulată expres de părți ori	

		expres de părți ori prevăzută de lege.	este prevăzută de lege. <i>Autor: MJLC.</i>	
61.	Prezumție de solidaritate	Art.1458 Solidaritatea se prezumă între debitorii unei obligații contractate în cursul activității unei întreprinderi, dacă prin lege nu se prevede altfel.	Art.1458 Solidaritatea se prezumă între debitorii unei obligații contractate în exercițiul activității unei întreprinderi, dacă prin lege nu se prevede altfel. <i>Autor: MJLC.</i>	
62.	§2. Efectele solidarității în raporturile dintre creditor și debitorii solidari			
63.	I. Efectele principale în raporturile dintre creditor și debitorii solidari			
64.	Drepturile creditorului	Art.1459 – (1) Creditorul poate cere plata oricăruia dintre debitorii solidari, fără ca acesta să îi poată opune beneficiul de diviziune. (2) Urmărirea pornită contra unuia dintre debitorii solidari nu împiedică pe creditor să se îndrepte împotriva celorlalți codebitori. Debitorul urmărit poate însă cere introducerea în cauză a celorlalți codebitori.		
65.	Excepții și apărări	Art.1460 – (1) Debitorul solidar		

	<p>contra creditorului comun</p>	<p>poate să opună creditorului toate mijloacele de apărare care îi sunt personale, precum și pe cele care sunt comune tuturor codebitorilor. El nu poate însă folosi mijloacele de apărare care sunt pur personale altui codebitor.</p> <p>(2) Debitorul solidar care, prin fapta creditorului, este lipsit de o garanție sau de un drept pe care ar fi putut să-l valorifice prin subrogație, este liberat de obligație până la concurența valorii acelor garanții sau drepturi.</p> <p>(3) Recunoașterea datoriei făcută de unul dintre debitorii solidari nu produce efecte față de ceilalți codebitori.</p>	<p>(2) Debitorul solidar care, prin fapta creditorului, este lipsit de o garanție sau de un drept pe care ar fi putut să-l valorifice prin subrogație, este liberat de datorie până la concurența valorii acelor garanții sau drepturi.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ.</i></p>	
<p>66.</p>	<p>Prescripția</p>	<p>Art.1461 – (1) Suspendarea și întreruperea prescripției față de unul dintre debitorii solidari produce efecte și față de ceilalți codebitori.</p> <p>(2) Întreruperea prescripției față de un moștenitor al debitorului solidar nu produce efecte față de ceilalți codebitori decât pentru partea acelu moștenitor, chiar dacă</p>		

		este vorba despre o creanță ipotecară.		
67.	Compensația	<p>Art.1462 – (1) Compensația nu operează între creditor și un debitor solidar decât în limita sumei datorate de acesta din urmă.</p> <p>(2) În acest caz, ceilalți codebitori nu sunt ținuți solidar decât pentru partea rămasă din obligație cu scăderea părții din obligație după ce a operat compensația.</p>	<p>Art.1462 – (1) Compensația nu operează între creditor și un debitor solidar decât în limita părții din datorie ce revine acestuia din urmă.</p> <p><i>Autor: MJLC.</i></p> <p>(2) În acest caz, ceilalți codebitori nu sunt ținuți solidar decât pentru partea rămasă din datorie după ce a operat compensația.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ.</i></p>	
68.	Remiterea de datorie	<p>Art.1463 – (1) Remiterea de datorie consimțită unuia dintre debitorii solidari nu îi liberează pe ceilalți codebitori, cu excepția cazului în care creditorul declară aceasta în mod expres sau remite de bunăvoie debitorului originalul înscrisului sub semnătură privată constatator al creanței. Dacă unui codebitor îi este remis originalul înscrisului autentic constatator al creanței, creditorul poate dovedi că nu a consimțit</p>		

		<p>remiterea de datorie decât în privința aceluia debitor.</p> <p>(2) Dacă remiterea de datorie s-a făcut numai în favoarea unuia dintre codebitorii solidari, ceilalți rămân ținuti solidar față de creditor, dar cu scăderea părții din obligație pentru care a operat remiterea. Cu toate acestea, ei continuă să răspundă pentru tot atunci când, la data remiterii de datorie, creditorul și-a rezervat în mod expres această posibilitate, caz în care ceilalți codebitori își păstrează dreptul de regres împotriva debitorului beneficiar al remiterii de datorie.</p>	<p>(2) Dacă remiterea de datorie s-a făcut numai în favoarea unuia dintre codebitorii solidari, ceilalți rămân ținuti solidar față de creditor, dar cu scăderea părții din datorie pentru care a operat remiterea. Cu toate acestea, ei continuă să răspundă pentru tot atunci când, la data remiterii de datorie, creditorul și-a rezervat în mod expres această posibilitate, caz în care ceilalți codebitori își păstrează dreptul de regres împotriva debitorului beneficiar al remiterii de datorie</p> <p><i>Autor: Consiliul Superior al Magistraturii.</i></p>	
69.	Confuziunea	Art.1464 – Confuziunea liberează pe ceilalți codebitori solidari pentru partea aceluia care reunește în persoana sa calitățile de creditor și debitor al obligației solidare.		
70.	Renunțarea la solidaritate	Art.1465 – (1) Renunțarea la solidaritate în privința unuia dintre codebitorii solidari nu afectează existența obligației solidare în raport cu ceilalți. Codebitorul		

	<p>solidar care beneficiază de renunțarea la solidaritate rămâne ținut pentru partea sa atât față de creditor, cât și față de ceilalți codebitori în cazul regresului acestora din urmă.</p> <p>(2) Renunțarea la solidaritate trebuie să fie expresă.</p> <p>(3) De asemenea, creditorul renunță la solidaritate atunci când:</p> <ul style="list-style-type: none">a) fără a-și rezerva beneficiul solidarității în raport cu debitorul solidar care a făcut plata, menționează în chitanță că plata reprezintă partea acestuia din urmă din obligația solidară. Dacă plata are ca obiect numai o parte din dobânzi, renunțarea la solidaritate nu se întinde și asupra dobânzilor neplătite ori asupra capitalului decât dacă plata separată a dobânzilor, astfel menționată în chitanță, se face timp de trei ani;b) cheamă în judecată pe unul dintre codebitorii solidari pentru partea acestuia, iar		
--	--	--	--

		cererea având acest obiect este admisă.		
71.	II. Efectele secundare în raporturile dintre creditor și debitorii solidari			
72.	Imposibilitatea executării obligației în natură	<p>Art.1466 — (1) Atunci când executarea în natură a unei obligații devine imposibilă din fapta unuia sau mai multor debitori solidari sau după ce aceștia au fost puși personal în întârziere, ceilalți codebitori nu sunt liberați de obligația de a plăti creditorului prin echivalent, însă nu răspund de daunele-interese suplimentare care i s-ar cuveni.</p> <p>(2) Creditorul nu poate cere daune-interese suplimentare decât codebitorilor solidari din a căror culpă obligația a devenit imposibil de executat în natură, precum și celor care se aflau în întârziere atunci când obligația a devenit imposibil de executat.</p>		
73.	Efectele hotărârii judecătorești	Art.1467 – (1) Hotărârea judecătorească pronunțată împotriva		

		<p>unuia dintre codebitorii solidari nu are autoritate de lucru judecat față de ceilalți codebitori.</p> <p>(2) Hotărârea judecătorească pronunțată în favoarea unuia dintre codebitorii solidari profită și celorlalți, cu excepția cazului în care s-a întemeiat pe o cauză ce putea fi invocată numai de acel codebitor.</p>		
74.	<p>§3. Efectele solidarității în raporturile dintre debitori</p>			
75.	<p>Regresul între codebitori</p>	<p>Art.1468 – (1) Debitorul solidar care a executat obligația nu poate cere codebitorilor săi decât partea din datorie ce revine fiecăruia dintre ei, chiar dacă se subrogă în drepturile creditorului.</p> <p>(2) Părțile ce revin codebitorilor solidari sunt prezumate ca fiind egale, dacă din convenție, lege sau din împrejurări nu rezultă contrariul.</p>		

76.	Insolvabilitatea debitorilor	<p>Art.1469 – (1) Pierderea ocazionată de insolvabilitatea unuia dintre debitorii solidari se distribuie între ceilalți debitori în proporție cu partea din datorie ce revine fiecăruia din ei.</p> <p>(2) Cu toate acestea, creditorul care renunță la solidaritate sau care consimte o remitere de datorie în favoarea unuia dintre debitori suportă partea din datorie ce ar fi revenit acestuia.</p>	<p>Art.1469 – (1) Pierderea ocazionată de insolvabilitatea unuia dintre debitorii solidari se suportă de către ceilalți debitori în proporție cu partea din datorie ce revine fiecăruia din ei.</p> <p><i>Autor: MJLC.</i></p>	
77.	Mijloacele de apărare ale debitorului urmărit	<p>Art.1470 – Debitorul solidar urmărit pentru partea sa din plata făcută de debitorul care a executat obligația poate să folosească toate mijloacele de apărare comună pe care acesta din urmă nu le-a opus creditorului. Debitorul solidar urmărit poate, de asemenea, să opună debitorului care a executat obligația mijloacele de apărare care îi sunt personale, însă nu și pe acelea care sunt pur personale altui debitor.</p>	<p>Art.1470 – (1) Debitorul urmărit pentru partea sa din datoria plătită poate opune debitorului solidar care a făcut plata toate mijloacele de apărare comună pe care acesta din urmă nu le-a opus creditorului. Acesta poate, de asemenea, să opună debitorului care a executat obligația mijloacele de apărare care îi sunt personale, însă nu și pe acelea care sunt pur personale altui debitor.</p> <p><i>Autori: Consiliul Legislativ și MJLC.</i></p>	
78.	Solidaritatea contractată	<p>Art.1471 – Dacă obligația solidară</p>		

	în interesul unui codebitor	este contractată în interesul exclusiv al unuia dintre codebitori sau rezultă din fapta unuia dintre ei, acesta este ținut singur de întreaga datorie față de ceilalți codebitori, care, în acest caz, sunt considerați, în raport cu acesta, fideiusori.		
79.	Divizibilitate a obligației solidară între moștenitori	Art.1472 – Obligația unui debitor solidar se împarte de drept între moștenitorii acestuia, afară de cazul în care obligația este indivizibilă.	Observație: - <i>semnalăm că ipoteza este conținută de art.1439</i> <i>Autor: Consiliul Legislativ.</i>	
80.	Capitolul III Obligațiile alternative și facultative			
81.	Secțiunea 1 Obligațiile alternative			
82.	Obligația alternativă	Art.1473 – (1) Obligația este alternativă atunci când are ca obiect două prestații principale, iar executarea uneia dintre acestea liberează pe debitor de întreaga obligație. (2) Obligația rămâne alternativă chiar dacă, la momentul la care se naște, una din prestații era imposibil de executat.		

83.	Alegerea prestației	<p>Art.1474 – (1) Alegerea prestației prin care se va stinge obligația revine debitorului, cu excepția cazului în care este acordată în mod expres creditorului.</p> <p>(2) Dacă partea căreia îi aparține alegerea prestației nu își exprimă opțiunea în termenul care îi este acordat în acest scop, alegerea prestației revine celeilalte părți.</p>	<p>(2) Dacă partea căreia îi aparține alegerea prestației nu își exprimă opțiunea în termenul care îi este acordat în acest scop, alegerea prestației va aparține celeilalte părți.</p> <p><i>Autor: MJLC și Consiliul Legislativ.</i></p>	
84.	Limitele alegerii	<p>Art.1475 – Debitorul nu poate executa și nici nu poate fi constrâns să execute o parte dintr-o prestație și o parte din cealaltă.</p>		
85.	Alegerea prestației de către debitor	<p>Art.1476 – (1) Debitorul care are alegerea prestației este obligat, atunci când una dintre prestații a devenit imposibil de executat chiar din culpa sa, să execute cealaltă prestație.</p> <p>(2) Dacă, în același caz, ambele prestații devin imposibil de executat, iar imposibilitatea cu</p>		

		privire la una dintre prestații este imputabilă debitorului, acesta este ținut față de creditor până la concurența valorii prestației care a devenit ultima imposibil de executat.		
86.	Alegerea prestației de către creditor	<p>Art.1477 – În cazul în care alegerea prestației revine creditorului:</p> <p>a) dacă una din prestații a devenit imposibil de executat, fără culpa vreuneia dintre părți, creditorul este obligat să o primească pe cealaltă;</p> <p>b) dacă creditorului îi este imputabilă imposibilitatea de executare a uneia dintre prestații, el poate fie să pretindă executarea celeilalte prestații, despăgubindu-l pe debitor pentru prejudiciile cauzate fie să îl libereze pe acesta de executarea obligației;</p> <p>c) dacă debitorului îi este imputabilă imposibilitatea de a executa una dintre prestații, creditorul poate cere fie despăgubiri pentru prestația imposibil de executat, fie cealaltă prestație;</p> <p>d) dacă debitorului îi este</p>		

		imputabilă imposibilitatea de a executa ambele prestații, creditorul poate cere despăgubiri pentru oricare dintre acestea.		
87.	Stingerea obligației	Art.1478 – Obligația se stinge dacă toate prestațiile devin imposibil de executat fără culpa debitorului și înainte ca acesta să fi fost pus în întârziere.		
88.	Pluralitate a de prestații	Art.1479 - Dispozițiile acestei secțiuni se aplică în mod corespunzător în cazul în care obligația alternativă are ca obiect mai mult de două prestații principale.		
89.	Secțiunea a 2-a Obligațiile facultative			
90.	Regim juridic	Art.1480 – (1) Obligația este facultativă atunci când are ca obiect o singură prestație principală de care debitorul se poate însă libera executând o altă prestație determinată.		

		(2) Debitorul este liberat dacă prestația principală devine imposibil de executat, fără ca aceasta să se datoreze culpei sale.		
91.		Titlul V Executarea obligațiilor		
92.		Capitolul I Plata		
93.		Secțiunea 1 Dispoziții generale		
94.	Noțiune	Art.1481 – (1) Obligația se stinge prin plată atunci când prestația datorată este executată de bunăvoie. (2) Plata constă în remiterea unei sume de bani sau, după caz, în executarea oricărei alte prestații care constituie obiectul însuși al obligației.		
95.	Temeiul plății	Art.1482 – Orice plată presupune o datorie.		
96.	Plata obligației naturale	Art.1483 – Restituirea nu este admisă în privința obligațiilor naturale care au fost executate de		

		bunăvoie.		
97.	Secțiunea a 2-a Subiectele plății			
98.	Persoanele care pot face plata	Art.1484 – Plata poate să fie făcută de orice persoană, chiar dacă este un terț în raport cu acea obligație.		
99.	Plata făcută de un incapabil	Art.1485 – Debitorul care a executat prestația datorată nu poate cere restituirea invocând incapacitatea sa la data executării.		
100.	Plata obligației de către un terț	Art.1486 – (1) Creditorul este dator să refuze plata oferită de terț dacă debitorul l-a încunoștințat în prealabil că se opune la aceasta, cu excepția cazului în care un asemenea refuz l-ar prejudicia pe creditor. (2) În celelalte cazuri, creditorul nu poate refuza plata făcută de un terț decât dacă natura obligației sau convenția părților impune ca obligația să fie executată numai de debitor. (3) Plata făcută de un terț		

		<p>stinge obligația dacă este făcută pe seama debitorului. În acest caz, terțul nu se subrogă în drepturile creditorului plătit decât în cazurile și condițiile prevăzute de lege.</p> <p>(4) Dispozițiile prezentului capitol privind condițiile plății se aplică în mod corespunzător atunci când plata este făcută de un terț.</p>		
101.	Persoanele care pot primi plata	Art.1487 – Plata trebuie făcută creditorului, reprezentantului său, legal sau convențional, persoanei indicate de acesta ori persoanei autorizate de instanță să o primească.		
102.	Plata făcută unui incapabil	Art.1488 – Plata făcută unui creditor care este incapabil de a o primi nu liberează pe debitor decât în măsura în care profită creditorului.		
103.	Plata făcută unui terț	Art.1489 – (1) Plata făcută unei alte persoane decât cele menționate la art.1487 este totuși valabilă dacă: <ul style="list-style-type: none"> a) este ratificată de creditor; b) cel care a primit plata devine 		

		<p>ulterior titularul creanței;</p> <p>c) a fost făcută celui care a pretins plata în baza unei chitanțe liberatorii semnate de creditor.</p> <p>(2) Plata făcută în alte condiții decât cele menționate la alin.(1) stinge obligația numai în măsura în care profită creditorului.</p>		
104.	Plata făcută unui creditor aparent	<p>Art.1490 – (1) Plata făcută cu bună-credință unui creditor aparent este valabilă, chiar dacă ulterior se stabilește că acesta nu era adevăratul creditor.</p> <p>(2) Creditorul aparent este ținut să restituie adevăratului creditor plata primită, potrivit regulilor stabilite pentru restituirea prestațiilor.</p>		
105.	Plata bunurilor indisponibilizate	<p>Art.1491 – Plata făcută cu nesocotirea unui sechestru, a unei popriri ori a unei opoziții formulate, în condițiile legii, pentru a opri efectuarea plății de către debitor nu îi împiedică pe creditorii care au obținut luarea unei asemenea măsuri</p>		

		să ceară din nou plata. În acest caz, debitorul păstrează dreptul de regres împotriva creditorului care a primit plata nevalabil făcută.		
106.		Secțiunea a 3-a Condițiile plății		
107.	Diligența cerută în executarea obligațiilor	Art.1492 – (1) Debitorul este ținut să-și execute obligațiile cu diligența pe care un bun proprietar o depune în administrarea bunurilor sale, afară de cazul în care prin lege sau prin contract s-ar dispune altfel. (2) În cazul unor obligații inerente unei activități profesionale, diligența se apreciază ținând seama de natura activității exercitate.		
108.	Obligațiile de mijloace și de rezultat	Art.1493 – (1) În cazul obligației de rezultat, debitorul este ținut să procure creditorului rezultatul promis. (2) În cazul obligațiilor de mijloace, debitorul este ținut să folosească toate mijloacele necesare pentru atingerea rezultatului promis. (3) Pentru a stabili dacă o		

		<p>obligație este de mijloace sau de rezultat, se va ține seama îndeosebi de:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) modul în care obligația este stipulată în contract; b) existența și natura contraprestației și celelalte elemente ale contractului; c) gradul de risc pe care îl presupune atingerea rezultatului; d) influența pe care cealaltă parte o are asupra executării obligației. 		
109.	Obligația de a preda bunuri individual determinate	<p>Art.1494 – (1) Debitorul unui bun individual determinat este liberat prin predarea acestuia în starea în care se găsește în momentul plății, afară de cazul în care deteriorările pe care bunul le-a suferit îi sunt imputabile debitorului ori au survenit în timp ce acesta se afla în întârziere.</p> <p>(2) Dacă însă, la data executării, debitorul nu este titularul dreptului ce trebuia transmis ori cedat sau, după caz, nu poate</p>		

		dispune de acesta în mod liber, obligația debitorului nu se stinge, dispozițiile art.1242 aplicându-se în mod corespunzător.		
110.	Obligația de a strămuta proprietatea	Art.1495 – (1) Obligația de a strămuta proprietatea cuprinde și pe aceea de a preda lucrul și de a-l conserva până la predare. (2) În ceea ce privește imobilele înscrise în cartea funciară, obligația de a strămuta proprietatea cuprinde și pe aceea de a preda înscrisurile necesare pentru efectuarea înscrierii.		
111.	Cedarea acțiunilor	Art.1496 – Dacă bunul a pierit, s-a pierdut sau a fost scos din comerț, fără culpa debitorului, acesta este dator să cedeze creditorului drepturile sau acțiunile în despăgubire pe care le are cu privire la bunul respectiv.	Cedarea drepturilor sau acțiunilor <i>Autor: senator Iulian Urban.</i>	Art.1496 – Dacă bunul a pierit, s-a pierdut sau a fost scos din circuitul civil , fără culpa debitorului, acesta este dator să cedeze creditorului drepturile sau acțiunile în despăgubire pe care le are cu privire la bunul respectiv. <i>Autor: MJLC.</i>

112.	Obligația de a preda un bun	Art.1497 – Obligația de a preda un bun individual determinat cuprinde și pe aceea de a-l conserva până la predare.		
113.	Obligația de a da bunuri de gen	Art.1498 – Dacă obligația are ca obiect bunuri de gen, debitorul are dreptul să aleagă bunurile ce vor fi predate. El nu este, însă, liberat decât prin predarea unor bunuri de calitate cel puțin medie.		
114.	Obligația de a constitui o garanție	Art.1499 – Cel care este ținut să constituie o garanție, fără ca modalitatea și forma acesteia să fie determinate, poate oferi, la alegerea sa, o garanție reală sau personală ori altă garanție suficientă.	Art.1499 – Cel care este ținut să constituie o garanție, fără ca modalitatea și forma acesteia să fie determinate, poate oferi, la alegerea sa, o garanție reală sau personală ori o altă garanție suficientă.	
			<i>Autor: MJLC.</i>	
115.	Obligația de a da o sumă de bani	Art.1500 – (1) Debitorul unei sume de bani este liberat prin remiterea către creditor a sumei nominale datorate. (2) Plata se poate face prin orice mijloc folosit în mod obișnuit în locul unde aceasta trebuie		

		<p>efectuată.</p> <p>(3) Cu toate acestea, creditorul care acceptă în condițiile alin.(2) un cec ori un alt angajament de plată este prezumat că o face numai cu condiția ca acel instrument să fie onorat.</p>	<p>(3) Cu toate acestea, creditorul care acceptă în condițiile alin.(2) un cec ori un alt instrument de plată este prezumat că o face numai cu condiția ca acesta să fie onorat.</p> <p>Autor: Consiliul Legislativ.</p>	
116.	Dobânzile sumelor de bani	<p>Art.1501 – (1) Dobânda este cea convenită de părți sau, în lipsă, în cea stabilită de lege.</p> <p>(2) Dobânzile scadente produc ele însele dobânzi numai atunci când legea sau contractul, în limitele permise de lege, o prevede ori, în lipsă, atunci când sunt cerute în instanță. În acest din urmă caz, dobânzile astfel produse se calculează numai de la data cererii.</p>	<p>(2) Dobânzile scadente produc ele însele dobânzi numai atunci când legea sau contractul, în limitele permise de lege, o prevede ori, în lipsă, atunci când sunt cerute în instanță. În acest din urmă caz, dobânzile curg numai de la data cererii de chemare în judecată.</p> <p><i>(Autor: senator Iulian Urban si Consiliul Legislativ.)</i></p>	
117.	Plata parțială	<p>Art.1502 – (1) Creditorul poate refuza să primească o executare parțială, chiar dacă prestația ar fi divizibilă.</p> <p>(2) Cheltuielile suplimentare cauzate creditorului de faptul</p>		

		executării parțiale sunt în sarcina debitorului, chiar și atunci când creditorul acceptă o asemenea executare.		
118.	Plata făcută cu bunul altuia	<p>Art.1503 – (1) Atunci când, în executarea obligației sale, debitorul predă un bun care nu-i aparține sau de care nu poate dispune, el nu poate cere creditorului restituirea bunului predat decât dacă se angajează să execute prestația datorată cu un alt bun de care acesta poate dispune.</p> <p>(2) Creditorul de bună-credință poate, însă, restitui bunul primit și solicita, dacă este cazul, daune-interese pentru repararea prejudiciului suferit.</p>		
119.	Executarea întocmai a obligației	<p>Art.1504 – (1) Debitorul nu se poate libera executând o altă prestație decât cea datorată, chiar dacă valoarea prestației oferite ar fi egală sau mai mare, decât dacă creditorul consimte la aceasta. În acest din urmă caz, obligația se stinge atunci când noua prestație</p>	<p>Darea în plată</p> <p>Autor: MJLC.</p>	

		<p>este efectuată.</p> <p>(2) Dacă prestația oferită în schimb constă în transferul proprietății sau al unui alt drept, debitorul este ținut de garanția contra evicțiunii și de garanția contra viciilor lucrului, potrivit regulilor aplicabile în materia vânzării, cu excepția cazului în care creditorul preferă să ceară prestația inițială și repararea prejudiciului. În aceste cazuri, garanțiile oferite de terți nu renasc.</p>			
120.	Cesiunea de creanță în locul executării	<p>Art.1505 – (1) Atunci când, în locul prestației inițiale, este cedată o creanță, obligația se stinge în momentul satisfacerii creanței cedate, dacă din voința părților nu rezultă contrariul.</p> <p>(2) Dispozițiile art.1596 rămân aplicabile.</p>			
121.	Locul plății	<p>Art.1506 – (1) În lipsa unei stipulații contrare ori dacă locul plății nu se poate stabili potrivit naturii prestației sau în temeiul contractului, al practicilor stabilite</p>			

		<p>între părți ori al uzanțelor:</p> <p>a) obligațiile bănești trebuie executate la domiciliul sau, după caz, sediul creditorului de la data plății;</p> <p>b) obligația de a preda un lucru individual determinat trebuie executată în locul în care bunul se afla la data încheierii contractului;</p> <p>c) celelalte obligații se execută la domiciliul sau, după caz, sediul debitorului la data încheierii contractului.</p> <p>(2) Cu condiția de a-l notifica în prealabil pe creditor, debitorul poate solicita ca obligația să fie executată la domiciliul sau, după caz, sediul său dacă schimbarea domiciliului creditorului face obligația substanțial mai oneroasă.</p>		
122.	Data plății	<p>Art.1507 – (1) În lipsa unui termen stipulat de părți sau determinat în temeiul contractului, al practicilor stabilite între acestea ori al uzanțelor, obligația trebuie executată de îndată.</p> <p>(2) Instanța poate stabili un</p>		

		termen atunci când natura prestației sau locul unde urmează să se facă plata o impune.		
123.	Plata anticipată	<p>Art.1508 – (1) Debitorul este liber să execute obligația chiar înaintea scadenței dacă părțile nu au convenit contrariul ori dacă acesta nu rezultă din natura contractului sau din împrejurările în care a fost încheiat.</p> <p>(2) Cu toate acestea, creditorul poate refuza executarea anticipată dacă are un interes legitim ca plata să fie făcută la scadență.</p> <p>(3) În toate cazurile, cheltuielile suplimentare cauzate creditorului de faptul executării anticipate a obligației sunt în sarcina debitorului.</p>		
124.	Data plății prin virament bancar	<p>Art.1509 – Dacă plata se face prin virament bancar pe baza unui ordin de plată irevocabil, data plății este aceea la care banca plătitoare debitează contul debitorului cu suma corespunzătoare datoriei sale.</p>	<p>Art.1509 – Dacă plata se face prin virament bancar, data plății este aceea la care în contul creditorului suma de bani datorată a fost înregistrată.</p> <p>Propunere de eliminare Autor: senator Iulian Urban.</p>	

125.	Cheltuielile plății	Art.1510 – Cheltuielile plății sunt în sarcina debitorului, în lipsă de stipulație contrară.		
126.	Secțiunea a 4-a Dovada plății			
127.	Chitanța liberatorie	<p>Art.1511 – (1) Cel care plătește are dreptul la o chitanță liberatorie precum și, dacă este cazul, la remiterea înscrisului original al creanței.</p> <p>(2) Cheltuielile întocmirii chitanței sunt în sarcina debitorului, în lipsă de stipulație contrară.</p> <p>(3) În cazul în care creditorul refuză, în mod nejustificat, să elibereze chitanța, debitorul are dreptul să suspende plata.</p>	Să se definească formele chitanței liberatorii de plată MJLC	
128.	Prezumția executării prestației accesorii	Art.1512 – Chitanța în care se consemnează primirea prestației principale face să se prezume, până la proba contrară, executarea prestațiilor accesorii.		

129.	Prezumția executării obligațiilor succesive	Art.1513 – Chitanța dată pentru primirea uneia dintre prestațiile periodice care fac obiectul obligației face să se prezume, până la proba contrară, executarea prestațiilor devenite scadente anterior.	Prezumția executării prestațiilor periodice <i>Autor: senator Iulian Urban.</i>		
130.	Remiterea înscrisului original al creanței	<p>Art.1514 – (1) Remiterea voluntară a înscrisului original constatator al creanței, făcută de creditor către debitor, unul din codebitori sau fideiutor, naște prezumția stingerii obligației prin plată. Proba contrară revine celui interesat să dovedească stingerea obligației pe altă cale.</p> <p>(2) Dacă înscrisul original remis voluntar este întocmit în formă autentică, creditorul are dreptul să probeze că obligația nu a fost stinsă.</p> <p>(3) Se prezumă, până la proba contrară, că intrarea persoanelor menționate la alin.(1) în posesia înscrisului original al creanței s-a făcut printr-o remitere voluntară din partea creditorului.</p>		<p>(2) Dacă înscrisul original remis voluntar este întocmit în formă autentică, creditorul are dreptul să probeze că remiterea s-a făcut pentru un alt motiv decât stingerea obligației.</p> <p><i>(Autor: senator Iulian Urban.)</i></p>	

131.	Plata prin virament bancar	<p>Art.1515 – (1) Dacă plata se face prin virament bancar, ordinul de plată irevocabil semnat de debitor și vizat de banca plăitoare prezumă efectuarea plății, până la proba contrară.</p> <p>(2) Debitorul are oricând dreptul să solicite băncii creditorului o confirmare, în scris, a efectuării plății prin virament. Această confirmare face dovada plata.</p>	<p>Va fi reformulat de MJLC</p> <p>(2) Debitorul are oricând dreptul să solicite băncii creditorului o confirmare, în scris, a efectuării plății prin virament. Această confirmare face dovada plății.</p> <p>(Autor: Consiliul Legislativ).</p>	<p>- pentru claritatea exprimării</p>
132.	Liberarea garanțiilor	<p>Art.1516 – Dacă părțile nu au convenit că garanțiile vor asigura executarea unei alte obligații, creditorul care a primit plata trebuie să consimtă la liberarea bunurilor afectate de garanțiile reale constituite pentru satisfacerea creanței sale, precum și să restituie bunurile deținute în garanție, dacă este cazul.</p>		
133.		<p>Secțiunea a 5-a Imputația plății</p>		

134.			<p>Imputații a plății făcută prin acordul părților</p> <p>Art.1516¹ (1) Plata efectuată de debitorul mai multor datorii față de același creditor, care au același obiect, se impută asupra acestora conform acordului părților.</p> <p>(2) În lipsa acordului părților, se aplică dispozițiile prezentei secțiuni.</p> <p>(Autori: senator Iulian Urban, MJLC și Consiliul Legislativ.)</p>	
135.	Imputația făcută de debitor	Art.1517 – (1) Debitorul mai multor datorii care au ca obiect bunuri de același fel are dreptul să indice, atunci când plătește, datoria pe care înțelege să o execute. Plata se impută mai întâi asupra cheltuielilor, apoi asupra dobânzilor și, la urmă, asupra capitalului. (2) Debitorul nu poate, fără consimțământul creditorului, să		

		<p>impute plata asupra unei datorii care nu este încă exigibilă cu preferință față de o datorie scadentă, cu excepția cazului în care s-a prevăzut că debitorul poate plăti anticipat.</p> <p>(3) În cazul plății efectuate prin virament bancar, debitorul face imputația prin mențiunile corespunzătoare consemnate de el pe ordinul de plată.</p>		
136.	Imputația făcută de creditor	<p>Art.1518 – (1) În lipsa unei indicații din partea debitorului, creditorul poate, într-un termen rezonabil după ce a primit plata, să indice debitorului datoria asupra căreia aceasta se va imputa. Creditorul nu poate imputa plata asupra unei datorii neexigibile ori litigioase.</p> <p>(2) Atunci când creditorul remite debitorului o chitanță liberatorie, el este dator să facă imputația prin acea chitanță.</p>		
137.	Imputația legală	<p>Art.1519 – (1) Dacă nici una din părți nu face imputația plății, vor fi aplicate, în ordine, următoarele reguli:</p>		

		<p>a) plata se impută cu prioritate asupra datoriilor devenite scadente;</p> <p>b) se vor considera stinse, în primul rând, datoriile negarantate sau cele pentru care creditorul are cele mai puține garanții;</p> <p>c) imputația se va face mai întâi asupra datoriilor mai oneroase pentru debitor;</p> <p>d) dacă toate datoriile sunt deopotrivă scadente, precum și, în egală măsură, garantate și oneroase, se vor stinge datoriile mai vechi;</p> <p>e) în lipsa tuturor criteriilor menționate la lit.a) - d), imputația se va face proporțional cu valoarea datoriilor.</p> <p>(2) În toate cazurile, plata se va imputa mai întâi asupra cheltuielilor de judecată și executare, apoi asupra ratelor, dobânzilor și penalităților, în ordinea cronologică a scadenței acestora, și, în final, asupra capitalului, dacă părțile nu convin altfel.</p>	<p>a plata se impută cu prioritate asupra datoriilor ajunse la scadență;</p> <p>Autor: Consiliul Legislativ.</p>	
--	--	--	---	--

138.	Secțiunea a 6-a Întârzierea creditorului		Secțiunea a 6-a Punerea în întârziere a creditorului Autori: CSMși senator Iulian Urban.	
139.	Punerea în întârziere a creditorului	Art.1520 – Creditorul poate fi pus în întârziere atunci când refuză, în mod nejustificat, plata oferită în mod corespunzător sau când refuză să îndeplinească actele pregătitoare fără de care debitorul nu își poate executa obligația.	Cazuri de punere în întârziere a creditorului <i>Autor: MJLC.</i>	
140.	Efectele punerii în întârziere a creditorului	Art.1521 – (1) Creditorul pus în întârziere preia riscul imposibilității de executare a obligației, iar debitorul nu este ținut să restituie fructele culese după punerea în întârziere. (2) Creditorul poate răspunde pentru prejudiciile cauzate prin întârziere ca și pentru cheltuielile de conservare a bunului datorat.	(2) Creditorul este ținut la repararea prejudiciilor cauzate prin întârziere și acoperirea cheltuielilor de conservare a bunului datorat. <i>Autori: senator Iulian Urban și Consiliul Legislativ.</i>	
141.	Drepturile debitorului	Art.1522 – Debitorul poate consemna bunul pe cheltuiala și riscurile creditorului, liberându-se astfel de obligația sa.		

142.	Procedură	Art.1523 – Procedura ofertei de plată și a consemnațiunii este prevăzută de Codul de procedură civilă.		
143.	Vânzarea publică	<p>Art.1524 – (1) Dacă natura bunului sau a afacerii face imposibilă consemnarea, dacă bunul este perisabil sau dacă depozitarea lui necesită costuri de întreținere ori cheltuieli considerabile, debitorul poate porni vânzarea publică a bunului și poate consemna prețul, notificând în prealabil creditorului și primind încuviințarea instanței judecătorești.</p> <p>(2) Dacă bunul este cotate la bursă sau pe o altă piață organizată, dacă are un preț curent sau are o valoare prea mică față de cheltuielile unei vânzări publice, instanța poate încuviința vânzarea bunului fără notificarea creditorului.</p>	<p>Art.1524 – (1) Dacă natura bunului face imposibilă consemnarea, dacă bunul este perisabil sau dacă depozitarea lui necesită costuri de întreținere ori cheltuieli considerabile, debitorul poate porni vânzarea publică a bunului și poate consemna prețul, notificând în prealabil creditorului și primind încuviințarea instanței judecătorești.</p> <p><i>Autori: Consiliul Legislativ și senator Iulian Urban.</i></p> <p>(2) Dacă bunul este cotate la bursă sau pe o altă piață regelementată, dacă are un preț curent sau are o valoare prea mică față de cheltuielile unei vânzări publice, instanța poate încuviința vânzarea bunului fără notificarea creditorului.</p> <p>Autor: C L.</p>	

144.	Retragerea bunului consemnat	Art.1525 – Debitorul are dreptul să retragă bunul consemnat, cât timp creditorul nu a declarat că acceptă consemnarea sau aceasta nu a fost validată de instanță. Creanța renaște cu toate accesoriile sale, din momentul retragerii bunului.	Art.1525 – Debitorul are dreptul să retragă bunul consemnat cât timp creditorul nu a declarat că acceptă consemnarea sau aceasta nu a fost validată de instanță. Creanța renaște cu toate accesoriile sale, din momentul retragerii bunului. <i>Autor: MJLC.</i>	
145.	Capitolul II Executarea silită a obligațiilor			Aici s-au oprit dezbaterile, joi, 23 aprilie 2009, ora 13.40
146.	Secțiunea 1 Dispoziții generale			
147.	Drepturile creditorului	Art.1526 – (1) Creditorul are dreptul la îndeplinirea integrală, exactă și la timp a obligației. (2) Atunci când, fără justificare, debitorul nu-și execută obligația și se află în întârziere, creditorul poate, la alegerea sa și fără a pierde dreptul la daune-interese, dacă i se cuvin:		

		<ol style="list-style-type: none"> 1. să ceară sau, după caz, să treacă la executarea silită a obligației; 2. să obțină, dacă obligația este contractuală, rezoluțiunea sau rezilierea contractului ori, după caz, reducerea propriei obligații corelative; 3. să folosească, când este cazul, orice alt mijloc prevăzut de lege pentru realizarea dreptului său. 	<ol style="list-style-type: none"> 3. să folosească, atunci când este cazul, orice alt mijloc prevăzut de lege pentru realizarea dreptului său. Autor: Consiliul Legislativ și MJLC. 	
148.	Neexecutare a imputabilă creditorului	<u>Art.1527</u> – O parte nu poate invoca neexecutarea obligațiilor celeilalte părți în măsura în care neexecutarea este cauzată de propria acțiune sau omisiune.	<u>Art.1527</u> – O parte nu poate invoca neexecutarea obligațiilor celeilalte părți în măsura în care neexecutarea este cauzată de propria sa acțiune sau omisiune. <i>Autor: Consiliul Legislativ.</i>	
149.	Răspundere a debitorului	<u>Art.1528</u> – (1) Dacă prin lege nu se dispune altfel, debitorul răspunde personal de îndeplinirea obligațiilor sale. (2) Răspunderea debitorului poate fi limitată numai în cazurile și		

		condițiile prevăzute de lege.		
150.	Răspunderea pentru fapta terților	Art.1529 – Dacă părțile nu convin altfel, debitorul răspunde pentru prejudiciile cauzate din culpa persoanei de care se folosește pentru executarea obligațiilor contractuale.		
151.	Răspundere a terților	Art.1530 – Creditorul poate urmări și bunurile care aparțin terților, dacă acestea sunt afectate pentru plata datoriilor debitorului ori au făcut obiectul unor acte juridice care au fost revocate ca fiind încheiate în fraudă creditorului.		
152.	Secțiunea a 2-a Punerea în întârziere a debitorului			
153.	Feluri	Art.1531 - Punerea în întârziere a debitorului poate opera de drept sau la cererea creditorului.	Moduri Autor: deputat Daniel Buda și MJLC.	

<p>154. Punerea în întârziere de către creditor</p>	<p>Art.1532 – (1) Debitorul poate fi pus în întârziere fie printr-o notificare scrisă prin care creditorul îi solicită executarea obligației, fie prin cererea de chemare în judecată.</p> <p>(2) Dacă prin lege sau prin contract nu se prevede altfel, notificarea se comunică debitorului prin executor judecătoresc sau prin orice alt mijloc care asigură dovada comunicării.</p> <p>(3) Prin notificare trebuie să se acorde debitorului un termen de executare suficient, ținând seama de natura obligației și de împrejurări. Dacă prin notificare nu se acordă un asemenea termen, debitorul poate să execute obligația într-un termen rezonabil, calculat din ziua comunicării notificării.</p> <p>(4) Până la expirarea termenului prevăzut la alin.(3) creditorul poate suspenda executarea propriei obligații, poate cere daune-interese însă nu poate exercita celelalte drepturi prevăzute la art.1530, dacă prin lege nu se prevede altfel. Cu toate acestea, creditorul poate exercita aceste</p>	<p>(3) Prin notificare trebuie să se acorde debitorului un termen de executare, ținând seama de natura obligației și de împrejurări. Dacă prin notificare nu se acordă un asemenea termen, debitorul poate să execute obligația într-un termen rezonabil, calculat din ziua comunicării notificării.</p> <p><i>Autor: deputat Daniel Buda.</i></p>	
--	--	--	--

		<p>drepturi dacă debitorul îl informează că nu va executa obligațiile în termenul stabilit sau dacă, la expirarea termenului, obligația nu a fost executată.</p> <p>(5) Cererea de chemare în judecată formulată de creditor, fără ca anterior debitorul să fi fost pus în întârziere, conferă debitorului dreptul de a executa obligația într-un termen rezonabil, calculat de la data când cererea i-a fost comunicată. Dacă obligația este executată în acest termen, cheltuielile de judecată rămân în sarcina creditorului.</p>		
155.	Întârzierea de drept în executarea obligației	<p>Art.1533 – (1) Debitorul se află de drept în întârziere atunci când s-a stipulat că simpla scurgere a termenului stabilit pentru executare produce un asemenea efect.</p> <p>(2) De asemenea, debitorul se află de drept în întârziere în cazurile anume prevăzute de lege, precum și atunci când:</p> <p>a) obligația nu putea fi executată</p>	<p>Art.1533 – (1) Debitorul se află de drept în întârziere atunci când s-a stipulat că simpla împlinire a termenului stabilit pentru executare produce un asemenea efect.</p> <p><i>Autor: CL.</i></p>	

		<p>în mod util decât într-un anumit timp, ce debitorul a lăsat să treacă sau când nu a executat-o imediat, deși exista urgență;</p> <p>b) prin fapta sa, debitorul a făcut imposibilă executarea în natură a obligației sau când a încălcat o obligație de a nu face;</p> <p>c) debitorul și-a manifestat în mod neîndoielnic față de creditor intenția de a nu executa obligația sau când, fiind vorba de o obligație cu executare succesivă, refuză ori neglijează să-și execute obligația în mod repetat;</p> <p>d) nu a fost executată obligația de a plăti o sumă de bani, asumată în cursul activității unei întreprinderi;</p> <p>e) obligația se naște din săvârșirea unei fapte ilicite extracontractuale.</p> <p>(3) În cazurile prevăzute la alin.(1) și (2) dacă obligația devine scadentă după decesul debitorului, moștenitorii acestuia nu sunt în</p>	<p>d) nu a fost executată obligația de a plăti o sumă de bani, asumată în exercițiul activității unei întreprinderi;</p> <p><i>Autor: CL.</i></p>	
--	--	---	--	--

		<p>întârziere decât după trecerea a opt zile de la data la care creditorul i-a notificat.</p> <p>(4) Cazurile în care debitorul se află de drept în întârziere trebuie dovedite de creditor. Orice declarație sau stipulație contrară se consideră nescrisă.</p>		
156.	Oferta de executare	<p>Art.1534 – Debitorul nu este în întârziere dacă a oferit, când se cuvenea, prestația datorată, chiar fără a respecta formalitățile prevăzute de art.1520–1525, însă creditorul a refuzat, fără temei legitim, să o primească.</p>		
157.	Efectele întârzierii debitorului	<p>Art.1535 - Debitorul răspunde, de la data la care se află în întârziere, pentru orice pierdere cauzată de un caz fortuit, cu excepția situației în care cazul fortuit îl liberează pe debitor de însăși executarea obligației.</p>		
158.	Cazul obligațiilor solidare	<p>Art.1536 – (1) Notificarea prin care creditorul pune în întârziere pe unul dintre codebitorii solidari produce</p>		

		efecte și în privința celorlalți. (2) Notificarea făcută de unul dintre creditorii solidari produce, tot astfel, efecte și în privința celorlalți creditori.		
159.	Secțiunea a 3-a Executarea silită în natură			
160.	Dreptul la executarea în natură	Art.1537 – (1) Creditorul poate cere întotdeauna ca debitorul să fie constrâns să execute obligația în natură, cu excepția cazului în care o asemenea executare este imposibilă. (2) Dreptul la executare în natură cuprinde, dacă este cazul, dreptul la repararea sau înlocuirea bunului, precum și orice alt mijloc pentru a remedia o executare defectuoasă.		
161.	Executarea pe cheltuiala debitorului	Art.1538 – (1) În cazul neexecutării unei obligații de a face, creditorul poate, pe cheltuiala debitorului, să execute el însuși ori să facă să fie executată obligația. (2) Cu excepția cazului în care	Executarea obligației de a face <i>Autor:</i> <i>C.S.M.</i>	

		debitorul este de drept în întârziere, creditorul poate să exercite acest drept numai dacă îl înștiințează pe debitor fie odată cu punerea în întârziere, fie ulterior acesteia.			
162.	Încălcarea obligației de a nu face	Art.1539 – În cazul neexecutării obligației de a nu face, creditorul poate cere instanței încuviințarea să înlăture ori să ridice ceea ce debitorul a făcut cu încălcarea obligației, pe cheltuiala debitorului, în limita stabilită prin hotărâre judecătorească.	Executarea obligației de a nu face <i>Autor: C.S.M.</i>		
163.	Secțiunea a 4-a Executarea prin echivalent				
164.	§1. Dispoziții generale				
165.	Dreptul la daune-interese	Art.1540 - Creditorul are dreptul la daune-interese pentru repararea prejudiciului pe care debitorul i l-a cauzat și care este consecința directă și necesară a neexecutării obligației.			
166.	§2. Prejudiciul				
167.	I. Evaluarea prejudiciului				

<p>168.</p>	<p>Repararea integrală</p>	<p>Art.1541 – (1) Creditorul are dreptul la repararea integrală a prejudiciului pe care l-a suferit din faptul neexecutării.</p> <p>(2) Prejudiciul cuprinde pierderea efectiv suferită de creditor și beneficiul de care acesta este lipsit. La stabilirea prejudiciului, se ține seama de reducerea unor cheltuieli sau de evitarea unor pierderi de către creditor ca urmare a neexecutării obligației.</p> <p>(3) Creditorul are dreptul și la repararea prejudiciului nepatrimonial.</p>		
<p>169.</p>	<p>Caracterul cert al prejudiciului</p>	<p>Art.1542 – (1) La stabilirea daunelor-interese se ține seama de prejudiciile viitoare, atunci când acestea sunt certe.</p> <p>(2) Pierderea unei șanse poate fi reparată în măsura probabilității sale de realizare.</p> <p>(3) Prejudiciul al cărui quantum nu poate fi stabilit cu certitudine se determină de instanța de judecată.</p>	<p>(2) Prejudiciul ce ar fi cauzat prin pierderea unei șanse poate fi reparat în măsura probabilității sale de realizare.</p> <p><i>Autor: CL.</i></p>	

170.	Previzibilitatea prejudiciului	<p>Art.1543 – Debitorul răspunde numai pentru prejudiciile pe care le-a prevăzut sau pe care putea să le prevadă ca urmare a neexecutării la momentul încheierii contractului, afară de cazul în care neexecutarea este intenționată ori se datorează culpei grave a acestuia. Chiar și în acest din urmă caz, daunele-interese nu cuprind decât ceea ce este consecința directă și necesară a neexecutării obligației.</p>		
171.	Prejudiciul imputabil creditorului	<p>Art.1544 – (1) Dacă, prin fapta sau omisiunea sa culpabilă, creditorul a contribuit la producerea prejudiciului, despăgubirile datorate de debitor se vor diminua în mod corespunzător. Această dispoziție se aplică și atunci când prejudiciul este cauzat în parte de un eveniment al cărui risc a fost asumat de creditor.</p> <p>(2) Debitorul nu datorează despăgubiri pentru prejudiciile pe care creditorul le-ar fi putut evita cu o minimă diligență. Creditorul poate însă recupera cheltuielile rezonabile</p>	<p>Art.1544 – (1) Dacă, prin acțiunea sau omisiunea sa culpabilă, creditorul a contribuit la producerea prejudiciului, despăgubirile datorate de debitor se vor diminua în mod corespunzător. Această dispoziție se aplică și atunci când prejudiciul este cauzat în parte de un eveniment al cărui risc a fost asumat de creditor.</p> <p>(Autor: Consiliul Legislativ.)</p>	<p>- pentru rigoarea exprimării</p>

		făcute în vederea limitării prejudiciului.		
172.	Daunele moratorii în cazul obligațiilor bănești	<p>Art.1545 – (1) În cazul în care o sumă de bani nu este plătită la scadență, creditorul are dreptul la daune moratorii, de la scadență până în momentul plății, în cuantumul convenit de părți sau, în lipsă, în cel prevăzut de lege, fără a trebui să dovedească vreun prejudiciu. În acest caz, debitorul nu are dreptul să facă dovada că prejudiciul suferit de creditor ca urmare a întârzierii plății ar fi mai mic.</p> <p>(2) Dacă, înainte de scadență, debitorul datora dobânzi mai mari decât dobânda legală, daunele moratorii sunt datorate în același cuantum.</p>	<p>(2) Dacă, înainte de scadență, debitorul datora dobânzi convenționale, daunele moratorii sunt datorate la nivelul dobânzii legale.</p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ.</i></p> <p>Observație:</p> <p>- la alin. (2) apreciem că nu este suficient de clar dacă sintagma „același cuantum” vizează dobânda datorată înainte de scadență sau cuantumul</p>	

			<p><i>dobânzii legale. Propunem revederea normei.</i></p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ.</i></p>	
		<p>(3) Creditorul are dreptul, în plus, la daune-interese pentru orice prejudiciu suplimentar pe care l-a suferit din cauza neexecutării.</p>		
173.	Daune moratorii în cazul obligațiilor de a face	<p>Art.1546 – În cazul altor obligații decât cele având ca obiect plata unei sume de bani, executarea cu întârziere dă întotdeauna dreptul la daune-interese egale cu dobânda legală, calculată, de la data la care debitorul este în întârziere asupra echivalentului în bani al obligației, cu excepția cazului în care s-a stipulat o clauză penală ori creditorul poate dovedi un prejudiciu mai mare cauzat de întârzierea în executarea obligației.</p>		
174.	Dovada prejudiciului	<p>Art.1547 – Dovada neexecutării obligației nu îl scutește pe creditor de proba prejudiciului, cu excepția cazului în care prin lege sau prin convenția părților se prevede altfel.</p>		

175.	II. Clauza penală și arvuna			
176.	Clauza penală	<p>Art.1548 – (1) Clauza penală este aceea prin care părțile evaluează anticipat daunele-interese, stipulând că debitorul se obligă la o anumită prestație în cazul neexecutării obligației principale.</p> <p>(2) În caz de neexecutare, creditorul poate cere fie executarea silită în natură a obligației principale, fie clauza penală.</p> <p>(3) Debitorul nu se poate libera oferind despăgubirea convenită.</p> <p>(4) Creditorul poate cere executarea clauzei penale fără a fi ținut să dovedească vreun prejudiciu.</p> <p>(5) Dispozițiile privitoare la clauza penală sunt aplicabile convenției prin care creditorul este îndreptățit ca, în cazul rezoluțiunii sau rezilierii contractului din culpa debitorului, să păstreze plata parțială făcută de acesta din urmă.</p>	<p>Art.1548 – (1) Clauza penală este aceea prin care părțile stipulează că debitorul se obligă la o anumită prestație în cazul neexecutării obligației principale.</p> <p><i>Autor: MJLC.</i></p>	

		Sunt exceptate dispozițiile privitoare la arvună.		
177.	Cumulul penalității cu executarea în natură	Art.1549 – Creditorul nu poate cere atât executarea în natură, cât și plata penalității, afară de cazul în care penalitatea a fost stipulată pentru neexecutarea obligațiilor la timp sau în locul stabilit. În acest caz, creditorul poate cere atât executarea contractului , cât și a penalității, dacă nu renunță la acest drept sau dacă nu acceptă, fără rezerve, executarea obligației.	Art.1549 – Creditorul nu poate cere atât executarea în natură a obligației principale , cât și plata penalității, afară de cazul în care penalitatea a fost stipulată pentru neexecutarea obligațiilor la timp sau în locul stabilit. În acest din urmă caz, creditorul poate cere atât executarea obligației principale cât și a penalității, dacă nu renunță la acest drept sau dacă nu acceptă, fără rezerve, executarea obligației. <i>Autor: CL și MJLC.</i>	
178.	Nulitatea clauzei penale	Art.1550 – (1) Nulitatea obligației principale atrage pe aceea a clauzei penale. Nulitatea clauzei penale nu atrage pe aceea a obligației principale. (2) Penalitatea nu poate fi cerută atunci când executarea obligației a devenit imposibilă din cauze neimputabile debitorului.		

<p>179. Reducerea clauzei penale</p>		<p>Art.1551 – (1) Instanța nu poate reduce penalitatea decât atunci când:</p> <p>a) obligația principală a fost executată în parte și această executare a profitat creditorului;</p> <p>b) penalitatea este vădit excesivă față de prejudiciul ce putea fi prevăzut de părți la încheierea contractului.</p> <p>(2) În cazul prevăzut la alin.(1) lit.b), clauza penală, astfel redusă, trebuie să rămână superioară obligației principale.</p> <p>(3) Orice stipulație contrară se consideră nescrisă.</p>	<p>Reducerea cuantumului penalității</p> <p>(Autor: deputat Daniel Buda și Consiliul Legislativ.)</p> <p>(2) In cazul prevăzut la alin.(1) lit.b), prin efectul reducerii, cuantumului clauzei penale nu poate fi mai mic decât valoarea obligației principale.</p> <p>(Autor: Consiliul Legislativ.)</p>	<p>- pentru claritatea exprimării</p>
<p>180. Obligația principală indivizibilă</p>		<p>Art.1552 – Atunci când obligația principală este indivizibilă, fără a fi solidară, iar neexecutarea acesteia rezultă din fapta unuia dintre codebitori, penalitatea poate fi cerută fie în totalitate celui care nu a executat, fie celorlalți codebitori, fiecărui pentru partea sa. Aceștia păstrează dreptul de regres în contra</p>		

		celui care a provocat neexecutarea.		
181.	Obligația principală divizibilă	<p>Art.1553 – (1) Atunci când obligația principală este divizibilă, penalitatea este, de asemenea, divizibilă, fiind suportată numai de codebitorul care este vinovat de neexecutare și numai pentru partea de care acesta este ținut.</p> <p>(2) Dispozițiile alin.(1) nu se aplică atunci când clauza penală a fost stipulată pentru a împiedica o plată parțială, iar unul dintre codebitori a împiedicat executarea obligației în totalitate. În acest caz, întreaga penalitate poate fi cerută acestuia din urmă, iar de la ceilalți codebitori numai proporțional cu partea fiecăruia din datorie, fără a limita regresul acestora împotriva celui care nu a executat obligația.</p>		
182.	Arvuna confirmatorie	<p>Art.1554 – (1) Dacă, la momentul încheierii contractului, o parte dă celeilalte, cu titlu de arvună, o sumă de bani sau alte bunuri fungibile, în caz de executare arvuna trebuie imputată asupra prestației datorate</p>		

		<p>sau, după caz, restituită.</p> <p>(2) Dacă partea care a dat arvuna nu execută obligația, cealaltă parte poate denunța contractul, reținând arvuna. Atunci când neexecutarea provine de la partea care a primit arvuna, cealaltă parte poate denunța contractul și poate cere dublul acesteia.</p> <p>(3) Dacă partea care nu este în culpă preferă să ceară executarea sau rezoluțiunea contractului, repararea prejudiciului se face potrivit dreptului comun.</p>		
183.	Arvuna cu clauză de dezicere	Art.1555 – Dacă în contract este stipulat expres dreptul uneia dintre părți sau dreptul ambelor părți de a se dezice de contract, cel care denunță contractul pierde arvuna dată sau, după caz, trebuie să restituie dublul celei primite.	Arvuna penalizatoare	Autor: CL și MJLc.
184.	Restituirea arvunei	Art.1556 – Arvuna se restituie când contractul încetează din cauze ce nu atrag răspunderea vreuneia dintre părți.		

185.	§3. Culpă debitorului		§3. Vinovăția debitorului		
186.	Vinovăția debitorului	Art.1557 – Debitorul este ținut să repare prejudiciile cauzate din culpa sa.	Culpă Debitorului MJLC.		
187.	Prezumția de culpă	Art.1558 – Culpă debitorului unei obligații contractuale se prezumă prin simplul fapt al neexecutării.			
188.	Secțiunea a 5-a Rezoluțiunea, rezilierea și reducerea prestațiilor				
189.	Dreptul la rezoluțiune sau reziliere	<p>Art.1559 – (1) Dacă nu cere executarea silită a obligațiilor contractuale, creditorul are dreptul la rezoluțiunea contractului sau, în cazul unui contract cu executare succesivă, la rezilierea acestuia, precum și la daune-interese, dacă i se cuvin.</p> <p>(2) Rezoluțiunea poate avea loc numai pentru o parte a contractului, atunci când executarea sa este divizibilă.</p>	<p>Art.1559 – (1) Dacă nu cere executarea silită a obligațiilor contractuale, creditorul are dreptul la rezoluțiunea sau după caz, rezilierea contractului, precum și la daune-interese, dacă i se cuvin.</p> <p>Autor: MJLC.</p> <p>(2) Rezoluțiunea poate avea loc pentru o parte a contractului, numai atunci când executarea sa este divizibilă.</p> <p>Autor : CSM.</p>		

		<p>(3) Rezoluțiunea sau rezilierea poate fi judiciară sau unilaterală.</p> <p>(4) Dacă nu se prevede altfel, dispozițiile referitoare la rezoluțiune se aplică și în cazul rezilierii.</p>	<p>(3) Se elimină. Autor: MJLC și CL.</p>	
190.		Text nou	<p>Modul de operare Art.1559¹- Rezoluțiunea poate fi dispusă de instanță la cerere sau, după caz, poate fi declarată unilateral de către partea îndreptățită.</p> <p>Autor: MJLC și CL.</p>	
191.	Reducerea prestațiilor	<p>Art.1560 – (1) Creditorul nu are dreptul la rezoluțiune atunci când neexecutarea este de mică însemnătate, afară numai dacă, fiind vorba de o obligație cu executare succesivă, neexecutarea are caracter repetat. Orice stipulație contrară este considerată nescrisă.</p> <p>(2) El are însă dreptul la reducerea proporțională a prestației sale dacă, după împrejurări, aceasta</p>	<p>Art.1560 – (1) Creditorul nu are dreptul la rezoluțiune atunci când neexecutarea este de mică însemnătate. În cazul contractelor cu executare succesivă, creditorul are dreptul la reziliere, chiar dacă neexecutarea este de mică însemnătate, însă are un caracter repetat. Orice stipulație contrară este considerată nescrisă.</p> <p>Autor: MJLC și CSM.</p>	

		<p>este posibilă.</p> <p>(3) Dacă reducerea prestațiilor nu poate avea loc, creditorul nu are dreptul decât la daune-interese.</p>		
192.	Rezoluțiune a unilaterală	<p>Art.1561 – (1) Rezoluțiunea sau rezilierea contractului poate avea loc prin notificarea scrisă a debitorului atunci când părțile au convenit astfel, când debitorul se află de drept în întârziere ori când acesta nu a executat obligația în termenul fixat prin punerea în întârziere.</p> <p>(2) Declarația de rezoluțiune sau de reziliere trebuie făcută în termenul de prescripție prevăzut de lege pentru acțiunea corespunzătoare acestora.</p> <p>(3) În cazurile prevăzute de lege, declarația de rezoluțiune sau de reziliere se înscrie în cartea funciară sau, după caz, în alte registre publice, pentru a fi opozabilă terților.</p>		
193.	Rezoluțiune a anticipată	<p>Art.1562 – O parte poate cere rezoluțiunea contractului dacă,</p>	<p>Art.1562 –Se elimină.</p>	<p>Propunem eliminarea textului, întrucât acesta permite o apreciere</p>

		<p>înainte de scadență, este evident că cealaltă parte nu-și va executa obligațiile.</p>	<p><i>Autor: C.S.M., deputat Liana Dumitrescu și senator Iulian Urban.</i></p> <p><i>Se va redefini de către MJLC</i></p>	<p>subiectivă a uneia dintre părțile contractului, apreciere care poate determina o cerere abuzivă de rezoluțiune a contractului înainte de scadență. Pe de altă parte, este posibil ca situația avută în vedere la formularea cererii de rezoluțiune anticipată să se schimbe până la data scadenței, astfel încât partea să fie în măsură să-și execute obligația.</p>
194.	Pactul comisoriu	<p>Art.1563 – (1) Pactul comisoriu nu este valabil decât dacă prevede în mod expres obligațiile a căror neexecutare atrage rezoluțiunea contractului.</p> <p>(2) În cazul arătat la alin.(1), rezoluțiunea sau rezilierea este subordonată punerii în întârziere a debitorului, afară de cazul în care s-a convenit că ea va rezulta din simplul fapt al neexecutării.</p> <p>(3) Punerea în întârziere nu produce efecte decât dacă indică în</p>	<p>Art.1563 – (1) Clauza rezolutorie nu este valabilă decât dacă prevede în mod expres obligațiile a căror neexecutare atrage rezoluțiunea contractului.</p> <p>Autor: CL</p>	

		mod expres condițiile în care pactul comisoriu operează.		
195.	Efectele rezoluțiunii	<p>Art.1564 – (1) Contractul desființat prin rezoluțiune se consideră că nu a fost niciodată încheiat. Dacă prin lege nu se prevede altfel, fiecare parte este ținută, în acest caz, să restituie celeilalte părți prestațiile primite.</p> <p>(2) Rezoluțiunea nu produce efecte asupra clauzelor referitoare la soluționarea diferendelor ori asupra celor care sunt destinate să producă efecte chiar în caz de rezoluțiune.</p> <p>(3) Contractul reziliat încetează doar pentru viitor.</p>	<p>Efectele rezoluțiunii și ale rezilierii Autor: Iulian Urban Se ve reformula de către MJLC?</p> <p>(3) Se elimina.</p> <p><i>(Autor: Consiliul Legislativ.)</i></p>	<p>- la alin.(3) având în vedere că textul conține o ipoteză distinctă de a celorlalte alineate ale articolului, acesta va constitui un articol distinct, Art. 1564¹</p>
196.	Text nou		<p>Efectele rezilierii</p> <p>Art. 1564¹ Rezilierea produce efecte doar pentru viitor.</p> <p><i>(Autor: Consiliul Legislativ.)</i></p>	
197.		Secțiunea a 6-a		

	Cauze justificate de neexecutare a obligațiilor contractuale			
198.	Ordinea executării obligațiilor	<p>Art.1565 – (1) Dacă din convenția părților sau din împrejurări nu rezultă contrariul, în măsura în care obligațiile pot fi executate simultan, părțile sunt ținute să le execute în acest fel.</p> <p>(2) În măsura în care executarea obligației unei părți necesită o perioadă de timp, acea parte este ținută să execute contractul prima, dacă din convenția părților sau din împrejurări nu rezultă altfel.</p>		
199.	Excepția de neexecutare	<p>Art.1566 – (1) Atunci când obligațiile născute dintr-un contract sinalagmatic sunt exigibile, iar una dintre părți nu execută sau nu oferă executarea obligației, cealaltă parte poate, într-o măsură corespunzătoare, să refuze executarea propriei obligații, afară de cazul în care din lege, din voința părților sau din uzanțe rezultă că cealaltă parte este obligată să execute mai întâi.</p>		

		(2) Executarea nu poate fi refuzată dacă, potrivit împrejurărilor și ținând seama de mica însemnătate a prestației neexecutate, acest refuz ar fi contrar bunei-credințe.		
200.	Schimbarea situației patrimoniale a debitorului	<p>Art.1567 – (1) Dacă într-un contract sinalagmatic starea patrimonială a unei părți îndreptățește temerea că nu își va execută obligația, cealaltă parte, deși este ținută să execute mai întâi, poate refuza executarea propriei obligații, cât timp prima nu își execută obligația sau nu dă garanții suficiente.</p> <p>(2) În cazul în care obligația nu este executată și garanția nu îi este oferită într-un termen rezonabil, cel interesat poate declara rezoluțiunea contractului, chiar dacă debitorul nu se află în întârziere.</p>	Art.1567 – Se elimină. <i>Autor: senator Iulian Urban și deputat Daniel Buda.</i>	
201.	Imposibilitatea de executare	Art.1568 - (1) Atunci când imposibilitatea de executare este absolută și permanentă și privește o obligație contractuală importantă, contractul este desființat de plin	Art.1568 - (1) Atunci când imposibilitatea de executare este absolută și permanentă și privește o obligație contractuală importantă, contractul este desființat de plin drept și	

		drept și fără vreo notificare, chiar din momentul producerii evenimentului fortuit. Dispozițiile art.1297 alin.(2) rămân aplicabile. (2) Dacă imposibilitatea de executare a obligației nu este absolută și permanentă, creditorul poate suspenda executarea propriilor obligații ori poate desființa contractul. În acest din urmă caz, regulile din materia rezoluțiunii sunt aplicabile în mod corespunzător.	fără vreo notificare, chiar din momentul producerii evenimentului fortuit. Dispozițiile art.1287 alin.(2) rămân aplicabile. <i>Autor: CSM</i>	
202.		Capitolul III Mijloacele de protecție a drepturilor creditorului		
203.		Secțiunea 1 Măsurile conservatorii		
204.	Măsuri conservatorii	Art.1569 – Creditorul poate să ia toate măsurile necesare sau utile pentru conservarea drepturilor sale, precum asigurarea dovezilor, îndeplinirea unor formalități de publicitate pe contul debitorului,	Art.1569 – (1) Creditorul poate să ia toate măsurile necesare sau utile pentru conservarea drepturilor sale, precum asigurarea dovezilor, îndeplinirea unor formalități de publicitate și informare pe contul debitorului, exercitarea	La alin.(1), considerăm necesară completarea textului și cu reglementarea unor formalități de informare, în interesul creditorului.

		exercitarea acțiunii oblice ori luarea unor măsuri asigurătorii.	acțiunii oblice ori luarea unor măsuri asigurătorii. (2) În scop de informare, se înființează Registrul național al debitorilor, ținut în format electronic de Uniunea Națională a Notarilor Publici din România. <i>Autori: senator Iulian Urban și Uniunea Națională a Notarilor Publici din România</i>	În prezent se realizează publicitate doar pentru drepturile reale asupra mobilelor și imobilelor prin înscriere în Arhiva Electronică de Garanții Mobiliare, respectiv în cartea funciară. În realitate însă, numărul creditorilor este mult mai mare, iar aceștia au nevoie de un sistem de informare mai larg decât cele deja existente.
205.	Măsuri asigurătorii	Art.1570 – Principalele măsuri asigurătorii sunt sechestrul și poprirea asigurătorie. Măsurile asigurătorii se iau în conformitate cu dispozițiile Codului de procedură civilă.		
206.		Secțiunea a 2-a Acțiunea oblică		
207.	Noțiune			

		<p>Art.1571 – (1) Creditorul poate, în numele debitorului său, să exercite drepturile și acțiunile acestuia atunci când debitorul, în prejudiciul creditorului, refuză sau neglijează să le exercite.</p> <p>(2) Creditorul nu va putea exercita drepturile și acțiunile care sunt strâns legate de persoana debitorului.</p> <p>(3) Cel împotriva căruia se exercită acțiunea oblică poate opune creditorului toate mijloacele de apărare pe care le-ar fi putut opune debitorului.</p>	<p>Art.1571 – (1) Creditorul a cărui creanță este certă și exigibilă poate să exercite drepturile și acțiunile acestuia atunci când debitorul, în prejudiciul creditorului, refuză sau neglijează să le exercite.</p> <p>(Autor: Consiliul Legislativ.)</p>	
208.	Efectele aditerii acțiunii oblice	<p>Art.1572 – Hotărârea judecătorească de admitere a acțiunii oblice profită tuturor creditorilor, fără nicio preferință în favoarea creditorului care a exercitat acțiunea.</p>		
209.		<p>Secțiunea a 3-a Acțiunea revocatorie</p>		

210.	Noțiune	<p>Art.1573 – (1) Dacă dovedește un prejudiciu, creditorul poate cere să fie declarate inopozabile, față de el, actele juridice încheiate de debitor în fraudă drepturilor sale, cum sunt cele prin care debitorul își creează sau își mărește o stare de insolvabilitate.</p> <p>(2) Un contract cu titlu oneros sau o plată făcută în executarea unui asemenea contract poate fi declarată inopozabilă numai atunci când terțul contractant ori cel care a primit plata cunoștea faptul că debitorul își creează sau își mărește starea de insolvabilitate.</p>		
211.	Condiții privitoare la creanță	<p>Art.1574 – Creanța trebuie să fie certă la data introducerii acțiunii.</p>		
212.	Termen de prescripție	<p>Art.1575 – Dacă prin lege nu se prevede altfel, dreptul la acțiune se prescrie în termen de un an de la data la care creditorul a cunoscut sau trebuia să cunoască prejudiciul ce rezultă din actul atacat.</p>		
213.	Efectele	<p>Art.1576 – (1) Actul atacat va fi</p>		

	aditerii acțiunii	<p>declarat inopozabil atât față de creditorul care a introdus acțiunea, cât și față de toți ceilalți creditori care, putând introduce acțiunea, au intervenit în cauză. Aceștia vor avea dreptul de a fi plătiți din prețul bunului urmărit, cu respectarea cauzelor de preferință existente între ei.</p> <p>(2) Terțul dobânditor poate păstra bunul plătind creditorului căruia profită admiterea acțiunii o sumă de bani egală cu prejudiciul suferit de acesta din urmă prin încheierea actului. În caz contrar, hotărârea judecătorească de admitere a acțiunii revocatorii indisponibilizează bunul până la încetarea executării silite a creanței pe care s-a întemeiat acțiunea, dispozițiile privitoare la publicitatea și efectele clauzei de inalienabilitate aplicându-se în mod corespunzător.</p>		
214.		Titlul VI Transmisiunea și transformarea obligațiilor		
215.				

		Capitolul I Cesiunea de creanță		
216.		Secțiunea 1 Cesiunea de creanță în general		
217.	Noțiune	<p>Art.1577 – (1) Cesiunea de creanță este convenția prin care creditorul cedent transmite cesionarului o creanță împotriva unui terț.</p> <p>(2) Dispozițiile prezentului capitol nu se aplică:</p> <ul style="list-style-type: none"> a) transferului creanțelor în cadrul unei transmisiuni universale sau cu titlu universal; b) transferului instrumentelor financiare, titlurilor reprezentative ori titlurilor de valoare, cu excepția dispozițiilor secțiunii a 2-a din prezentul capitol. 		
218.	Felurile cesiunii	<p>Art.1578 – (1) Cesiunea de creanță poate fi cu titlu oneros sau cu titlu gratuit.</p> <p>(2) Dacă cesiunea este cu titlu</p>		

		<p>gratuit, dispozițiile prezentei secțiuni se completează în mod corespunzător cu cele din materia contractului de donație.</p> <p>(3) Dacă cesiunea este cu titlu oneros, dispozițiile prezentului capitol se completează în mod corespunzător cu cele din materia contractului de vânzare-cumpărare sau, după caz, cu cele care reglementează orice altă operațiune juridică în cadrul căreia părțile au convenit să se execute prestația constând în transmiterea unei creanțe.</p>		
219.	Transferul drepturilor	<p>Art.1579 – (1) Cesiunea de creanță transferă cesionarului:</p> <p>a) toate drepturile pe care cedentul le are în legătură cu creanța cedate;</p> <p>b) drepturile de garanție și toate celelalte accesorii ale creanței cedate;</p> <p>(2) Cu toate acestea, cedentul nu poate să predea cesionarului, fără acordul constitutorului, posesia</p>	<p>Art.1579 – (1) Cesiunea de creanță transferă cesionarului:</p> <p>a) toate drepturile pe care cedentul le are în legătură cu creanța cedată;</p> <p>(Autor: Consiliul Legislativ.)</p> <p>(2) Cu toate acestea, cedentul nu poate să predea cesionarului, fără acordul constitutorului, posesia bunului</p>	- pentru corectitudine gramaticală

		bunului luat în gaj. În cazul în care constituitorul se opune, bunul gajat rămâne în custodia cedentului.	luat în gaj. În cazul în care constituitorul se opune, bunul gajat rămâne în custodia cedentului.	
220.	Creanțe care nu pot fi cedate	<p>Art.1580 – (1) Nu pot face obiectul unei cesiuni creanțele care sunt declarate netransmisibile de lege.</p> <p>(2) Creanța ce are ca obiect o altă prestație decât plata unei sume de bani poate fi cedată numai dacă cesiunea nu face ca obligația să fie, în mod substanțial, mai oneroasă.</p>		
221.	Clauza de inalienabilitate	<p>Art.1581 – (1) Cesiunea care este interzisă sau limitată prin convenția cedentului cu debitorul nu produce efecte în privința debitorului decât dacă:</p> <p>a) debitorul a consimțit la cesiune;</p> <p>b) interdicția nu este expres menționată în înscrisul constatator al creanței, iar cesionarul nu a cunoscut și nu trebuia să cunoască existența interdicției la momentul cesiunii;</p> <p>c) cesiunea privește o creanță ce</p>		

		<p>are ca obiect o sumă de bani.</p> <p>(2) Dispozițiile alin.(1) nu limitează răspunderea cedentului față de debitor pentru încălcarea interdicției de a ceda creanța.</p>		
222.	Cesiunea parțială	<p>Art.1582 – (1) Creanța privitoare la o sumă de bani poate fi cedată în parte.</p> <p>(2) Creanța ce are ca obiect o altă prestație nu poate fi cedată în parte decât dacă obligația este divizibilă, iar cesiunea nu face ca aceasta să devină, în mod substanțial, mai oneroasă pentru debitor.</p>		
223.	Creanțe viitoare	<p>Art.1583 – (1) În caz de cesiune a unei creanțe viitoare, actul trebuie să cuprindă elementele care permit identificarea creanței cedate.</p> <p>(2) Creanța se consideră transferată din momentul încheierii contractului de cesiune.</p>		
224.	Forma cesiunii	<p>Art.1584 – (1) Creanța este cedată prin simpla convenție a cedentului și a cesionarului, fără notificarea</p>		

		<p>debitorului.</p> <p>(2) Consimțământul debitorului nu este cerut decât atunci când, după împrejurări, creanța este legată în mod esențial de persoana creditorului.</p>		
225.	Predarea înscrisului constatator al creanței	<p>Art.1585 – (1) Cedentul este obligat să remită cesionarului titlul constatator al creanței aflat în posesia sa, precum și orice alte înscrisuri doveditoare ale dreptului transmis.</p> <p>(2) În caz de cesiune parțială a creanței, cesionarul are dreptul la o copie legalizată a înscrisului constatator al creanței, precum și la menționarea cesiunii, cu semnătura părților, pe înscrisul original. Dacă cesionarul dobândește și restul creanței, devin aplicabile dispozițiile alin.(1).</p>	Se va reformula de către MJLC.	
226.	Efectele cesiunii înainte de notificare	<p>Art.1586 – (1) Cesiunea de creanță produce efecte între cedent și cesionar, iar acesta poate pretinde tot ceea ce primește cedentul de la debitor, chiar dacă cesiunea nu a</p>	<p>Art.1586 – (1) Cesiunea de creanță produce efecte între cedent și cesionar, iar acesta din urmă poate pretinde tot ceea ce primește cedentul de la debitor, chiar dacă cesiunea nu a fost făcută</p>	

		<p>fost făcută opozabilă debitorului.</p> <p>(2) Cesionarul poate, în aceleași împrejurări, să facă acte de conservare cu privire la dreptul cedat.</p>	<p>opozabilă debitorului.</p> <p>Autor: MJLC</p>	
227.	Dobânzile neperceptuate	<p>Art.1587 – Dacă nu s-a convenit altfel, dobânzile și orice alte venituri aferente creanței, devenite scadente, dar neperceptuate încă de cedent, revin cesionarului, cu începere de la data cesiunii.</p>	<p>Dobânzile scadente și neîncasate</p> <p>Art.1587 – Dacă nu s-a convenit altfel, dobânzile și orice alte venituri aferente creanței, devenite scadente, dar neîncasate încă de cedent, se cuvin cesionarului, cu începere de la data cesiunii.</p> <p><i>Autor: CL și MJLC.</i></p>	
228.	Costuri suplimentare	<p>Art.1588 – Debitorul are dreptul să fie despăgubit de cedent și de cesionar pentru orice cheltuieli suplimentare cauzate de cesiune.</p>		
229.	Comunicarea și acceptarea cesiunii	<p>Art.1589 – (1) Debitorul este ținut să plătească cesionarului din momentul în care:</p> <p>a) acceptă cesiunea printr-un înscris cu dată certă;</p> <p>b) primește o comunicare scrisă a cesiunii care arată identitatea cesionarului, identifică în mod rezonabil creanța cedată și, în cazul</p>	<p>Se va reformula de către MJLC.</p>	

		<p>unei cesiuni parțiale, indică întinderea cesiunii și solicită debitorului să plătească cesionarului.</p> <p>(2) Înainte de acceptare sau de primire a comunicării, debitorul nu se poate libera decât plătind cedentului.</p> <p>(3) Atunci când comunicarea cesiunii este făcută de cesionar, debitorul poate cere acestuia să-i prezinte dovada scrisă a cesiunii.</p> <p>(4) Până la primire unei asemenea dovezi, debitorul poate să suspende plata.</p> <p>(5) Comunicarea cesiunii nu produce efecte dacă dovada scrisă a cesiunii nu este comunicată debitorului.</p>		
230.	Opozabilitatea cesiunii unei universalități de creanțe	Art.1590 – Cesiunea unei universalități de creanțe, actuale sau viitoare, nu este opozabilă terților decât prin înscrierea cesiunii în arhivă. Cu toate acestea, cesiunea nu este opozabilă debitorilor decât din momentul comunicării ei.		

231.	Comunica rea odată cu cererea de chemare în judecată	Art.1591 – Atunci când cesiunea se comunică odată cu acțiunea intentată împotriva debitorului, acesta nu poate fi obligat la cheltuieli de judecată dacă plătește până la primul termen, afară de cazul în care, la momentul comunicării cesiunii, debitorul se afla deja în întârziere.		
232.	Opozabilit atea cesiunii față de fideiutor	Art.1592 – Cesiunea nu este opozabilă fideiutorului decât dacă formalitățile prevăzute pentru opozabilitatea cesiunii față de debitor au fost îndeplinite și în privința fideiutorului însuși.		
233.	Efectele cesiunii între cesionar și debitorul cedat	Art.1593 – (1) Debitorul poate să opună cesionarului toate mijloacele de apărare pe care le-ar fi putut invoca împotriva cedentului. Astfel, el poate să opună plata făcută cedentului înainte ca cesiunea să îi fi devenit opozabilă, indiferent dacă are sau nu cunoștință de existența altor cesiuni, precum și orice altă cauză de stingere a obligațiilor survenită înainte de acel moment.		

		<p>(2) Debitorul poate, de asemenea, să opună cesionarului plata pe care el însuși ori fideiusorul său a făcut-o cu bună-credință unui creditor aparent, chiar dacă au fost îndeplinite formalitățile cerute pentru a face opozabilă cesiunea debitorului și terților.</p> <p>(3) În cazul în care cesiunea i-a devenit opozabilă prin acceptare, debitorul cedat nu mai poate opune cesionarului compensația pe care o putea invoca în raporturile cu cedentul.</p>		
234. Cesiuni succesive		<p>Art.1594 – (1) Atunci când cedentul a transmis aceeași creanță mai multor cesionari succesivi, debitorul se liberează plătind în temeiul cesiunii care i-a fost comunicată mai întâi sau pe care a acceptat-o mai întâi printr-un înscris cu dată certă.</p> <p>(2) În raporturile dintre cesionarii succesivi ai aceleiași creanțe este preferat cel care și-a înscris mai întâi cesiunea la arhivă, indiferent de data cesiunii sau a</p>		

		comunicării acesteia către debitor.		
235.	Efectele cesiunii parțiale între cesionarii creanței	Art.1595 – În cazul unei cesiuni parțiale, cedentul și cesionarul sunt plătiți proporțional cu valoarea creanței fiecăruia dintre ei. Această regulă se aplică în mod corespunzător cesionarilor care dobândesc împreună aceeași creanță.		
236.	Obligația de garanție	Art.1596 – (1) Dacă cesiunea este cu titlu oneros, cedentul are, de drept, obligația de garanție față de cesionar. (2) Astfel, cedentul garantează existența creanței în raport cu data cesiunii, fără a răspunde și de solvabilitatea debitorului cedat. Dacă cedentul s-a obligat expres să garanteze pentru solvabilitatea debitorului cedat se prezumă, în lipsa unei stipulații contrare, că s-a avut în vedere numai solvabilitatea de la data cesiunii. (3) Răspunderea pentru solvabilitatea debitorului cedat se întinde până la concurența prețului		

		<p>cesiunii, la care se adaugă cheltuielile suportate de cesionar în legătură cu cesiunea.</p> <p>(4) De asemenea, dacă cedentul cunoștea, la data cesiunii, starea de insolvabilitate a debitorului cedat, sunt aplicabile, în mod corespunzător dispozițiile legale privind răspunderea vânzătorului de rea-credință pentru viciile ascunse ale bunului vândut.</p> <p>(5) În lipsă de stipulație contrară, cedentul cu titlu gratuit nu garantează nici măcar existența creanței la data cesiunii.</p>		
237.	Răspunder ea cedentului pentru evicțiune	<p>Art.1597 – (1) În toate cazurile, cedentul răspunde dacă, prin fapta sa proprie, singură ori asociată cu fapta unei alte persoane, cesionarul nu dobândește creanța în patrimoniul său ori nu poate să o facă opozabilă terților.</p> <p>(2) Într-un asemenea caz, întinderea răspunderii cedentului se determină potrivit dispozițiilor art.1596 alin.(4).</p>	<p>Art.1597 – (1) În toate cazurile, cedentul răspunde dacă, prin fapta sa proprie, singură ori concurrentă cu fapta unei alte persoane, cesionarul nu dobândește creanța în patrimoniul său ori nu poate să o facă opozabilă terților.</p> <p><i>Autor: C.L.</i></p>	

238.	<p style="text-align: center;">Secțiunea a 2-a</p> <p style="text-align: center;">Cesiunea unei creanțe constatate printr-un titlu nominativ, la ordin sau la purtător</p>			
239.	<p>Noțiune și feluri</p>	<p>Art.1598 – (1) Creanțele încorporate în titluri nominative, la ordin ori la purtător sunt titluri de valoare care nu se pot transmite prin simplul acord de voință al părților.</p> <p>(2) Regimul titlurilor arătate la alin.(1), precum și al altor titluri de valoare se stabilește prin lege specială.</p>	<p>Art.1598 – (1) Creanțele încorporate în titluri nominative, la ordin ori la purtător nu se pot transmite prin simplul acord de voință al părților.</p> <p style="text-align: center;"><i>Autor: CL și MJLC</i></p>	
240.	<p>Modalități de transmitere</p>	<p>Art.1599 – (1) În cazul titlurilor nominative, transmiterea se menționează atât pe înscrisul respectiv, cât și în registrul ținut pentru evidența acestora.</p> <p>(2) Pentru transmiterea titlurilor la ordin, este necesar girul, efectuat potrivit dispozițiilor aplicabile în materia cambiilor.</p> <p>(3) Creanța încorporată într-un titlu la purtător se transmite prin remiterea materială</p>		

		a titlului. Orice stipulație contrară se consideră nescrisă.		
241.	Mijloace de apărare	<p>Art.1600 – (1) Debitorul nu poate opune deținătorului titlului alte excepții decât cele care privesc nulitatea titlului, cele care reies neîndoielnic din cuprinsul acestuia, precum și cele care pot fi invocate personal împotriva deținătorului.</p> <p>(2) Cu toate acestea, deținătorul care a dobândit titlul în fraudă debitorului nu se poate prevala de dispozițiile alin.(1).</p>		Aici ne-am oprit luni, 27 aprilie 2009, ora 20.00.
242.	Plata creanței	Art.1601 – Debitorul care a emis titlul la purtător este ținut să plătească creanța constatată prin acel titlu oricărui deținător care îi remite titlul, cu excepția cazului în care i s-a comunicat o hotărâre judecătorească prin care este obligat să refuze plata.		
243.	Punerea în circulație fără voia	Art.1602 – Debitorul care a emis titlul la purtător rămâne ținut față de orice deținător de bună-		

	emitentului	credință, chiar dacă demonstrează că titlul a fost pus în circulație împotriva voinței sale.		
244.	Acțiunea deținătorului deposedat în mod nelegitim	Art.1603 – Cel care a fost deposedat în mod nelegitim de un titlu la purtător nu poate împiedica pe debitor să plătească creanța celui care îi prezintă titlul decât prin comunicarea unei hotărâri judecătorești. În acest caz, instanța se va pronunța pe cale de ordonanță președințială.		
245.	Capitolul II Subrogația			
246.	Felurile subrogației	Art.1604 – (1) Oricine plătește în locul debitorului poate fi subrogat în drepturile creditorului, fără a putea însă dobândi mai multe drepturi decât acesta. (2) Subrogația poate fi convențională sau legală. (3) Subrogația convențională poate fi consimțită de debitor sau de creditor. Ea		

		trebuie să fie expresă și, pentru a fi opusă terților, trebuie constatată prin înscris.		
247.	Subrogația consimțită de creditor	<p>Art.1605 – (1) Subrogația este consimțită de creditor atunci când, primind plata de la un terț, îi transmite acestuia, la momentul plății, toate drepturile pe care le avea împotriva debitorului.</p> <p>(2) Subrogația operează fără consimțământul debitorului. Orice stipulație contrară se consideră nescrisă.</p>		
248.	Subrogația consimțită de debitor	<p>Art.1606 – (1) Subrogația este consimțită de debitor atunci când acesta se împrumută spre a-și plăti datoria și, pe această cale, transmite împrumutătorului drepturile creditorului față de care avea datoria respectivă.</p> <p>(2) Subrogația este valabilă numai dacă actul de împrumut și chitanța de plată a datoriei au dată certă, în actul de împrumut se declară că suma a fost împrumutată spre a se plăti</p>		

		<p>datoria, iar în chitanță se menționează că plata a fost făcută cu banii împrumutați de noul creditor.</p> <p>(3) Subrogația consimțită de debitor are loc fără consimțământul creditorului inițial, în lipsă de stipulație contrară.</p>		
249.	Subrogația legală	<p>Art.1607 – În afară de alte cazuri prevăzute de lege, subrogația se produce de drept:</p> <p>a) în folosul creditorului, chiar chirografar, care plătește unui creditor care are un drept de preferință, potrivit legii;</p> <p>b) în folosul dobânditorului unui bun care îl plătește pe titularul creanței însoțite de o garanție asupra bunului respectiv;</p> <p>c) în folosul celui care, fiind obligat împreună cu alții sau pentru alții, are interes să stingă datoria;</p> <p>d) în folosul moștenitorului</p>		

		<p>care plătește din bunurile sale datoriile succesiunii;</p> <p>e) în alte cazuri stabilite de lege.</p>		
250.	Efectele subrogației	<p>Art.1608 – (1) Subrogația își produce efectele din momentul plății pe care terțul o face în folosul creditorului.</p> <p>(2) Subrogația produce efecte împotriva debitorului principal și a celor care au garantat obligația. Aceștia pot opune noului creditor mijloacele de apărare pe care le aveau împotriva creditorului inițial.</p>		
251.	Subrogația parțială	<p>Art.1609 – (1) În caz de subrogație parțială, creditorul inițial, titular al unei garanții, poate exercita drepturile sale pentru partea neplătită din creanță cu preferință față de noul creditor.</p> <p>(2) Cu toate acestea, în cazul în care creditorul inițial s-a obligat față de noul creditor să garanteze suma pentru care a operat subrogația, cel din urmă</p>		

		este preferat.		
252.	Capitolul III Preluarea datoriei			
253.	Secțiunea 1 Dispoziții generale			
254.	Condiții	Art.1610 – Obligația de a plăti o sumă de bani ori de a executa o altă prestație poate fi transmisă de debitor unei alte persoane: a) fie printr-un contract încheiat între debitorul inițial și noul debitor, sub rezerva dispozițiilor art.1616; b) fie printr-un contract încheiat între creditor și noul debitor, prin care acesta din urmă își asumă obligația.		
255.	Efecte	Art.1611 - Prin încheierea contractului de preluare a datoriei, noul debitor îl înlocuiește pe cel vechi, care, dacă nu s-a stipulat altfel și sub rezerva art.1616, este liberat.		
256.	Insolvabili	Art.1612 – Debitorul inițial nu este		

	tatea noului debitor	liberat prin preluarea datoriei, dacă se dovedește că noul debitor era insolubil la data când a preluat datoria, iar creditorul a consimțit la preluare, fără a cunoaște această împrejurare.		
257.	Accesoriile creanței	Art.1613 – (1) Creditorul se poate prevala în contra noului debitor de toate drepturile pe care le are în legătură cu creanța preluată. (2) Preluarea datoriei nu are niciun efect asupra existenței garanțiilor creanței, afară de cazul când acestea nu pot fi despărțite de persoana debitorului. (3) Cu toate acestea, obligația fideiursorului sau a terțului care a constituit o garanție pentru realizarea creanței se va stinge dacă aceste persoane nu și-au dat acordul la preluare.		
258.	Mijloacele de apărare	Art.1614 – (1) Dacă din contract nu rezultă altfel, noul debitor poate opune creditorului toate mijloacele de apărare pe care le-ar fi putut opune debitorul inițial, în afară de		

		<p>compensație sau orice altă excepție personală a acestuia din urmă.</p> <p>(2) Noul debitor nu poate opune creditorului mijloacele de apărare întemeiate pe raportul juridic dintre el și debitorul inițial, chiar dacă acest raport a fost motivul determinant al preluării.</p>		
259.	Ineficacitate a preluării datoriei	<p>Art.1615 – (1) Când contractul de preluare este desființat, obligația debitorului inițial renaște, cu toate accesoriile sale, sub rezerva drepturilor dobândite de terții de bună-credință.</p> <p>(2) Creditorul poate, de asemenea, cere daune-interese celui ce a preluat datoria, afară numai dacă acesta din urmă dovedește că nu poartă răspunderea desființării contractului și a prejudiciilor suferite de creditor.</p>		
260.	<p>Secțiunea a 2-a Preluarea datoriei prin contract încheiat cu debitorul</p>			

261.	Acordul creditorului	Art.1616 – Preluarea datoriei convenită cu debitorul își va produce efectele numai dacă creditorul își dă acordul.		
262.	Comunicare a preluării	Art.1617 – (1) Oricare dintre contractanți poate comunica creditorului contractul de preluare, cerându-i să își dea acordul. (2) Creditorul nu își poate da acordul cât timp nu a primit comunicarea. (3) Cât timp creditorul nu și-a dat acordul, contractanții pot modifica sau denunța contractul.		
263.	Termenul de acceptare	Art.1618 – (1) Contractantul care comunică preluarea creditorului îi poate stabili un termen rezonabil pentru răspuns. (2) Dacă amândoi contractanții au comunicat creditorului preluarea, stabilind termene diferite, răspunsul urmează să fie dat în termenul care se împlinește cel dintâi. (3) Preluarea este considerată refuzată dacă creditorul nu a		

		răspuns în termen.		
264.	Obligațiile terțului	<p>Art.1619 – (1) Cât timp creditorul nu și-a dat acordul sau dacă a refuzat preluarea, cel care a preluat datoria este obligat să libereze pe debitor, executând la timp obligația.</p> <p>(2) Creditorul nu dobândește un drept propriu împotriva celui obligat să libereze pe debitor, cu excepția cazului în care se face dovada că părțile contractante au voit altfel.</p>		
265.	<p>Capitolul IV Novația</p>			
266.	Noțiune și feluri	<p>Art.1620 – (1) Novația are loc atunci când debitorul contractează față de creditor o obligație nouă, care înlocuiește și stinge obligația inițială.</p> <p>(2) De asemenea, novația se produce atunci când un debitor nou îl înlocuiește pe cel inițial, care este liberat de creditor, stingându-se astfel obligația inițială. În acest caz,</p>		

		<p>novația poate opera fără consimțământul debitorului inițial.</p> <p>(3) Novația are loc și atunci când, ca efect al unui contract nou, un alt creditor este substituit celui inițial, față de care debitorul este liberat, stingându-se astfel obligația veche.</p>		
267.	Proba novației	Art.1621 – Novația nu se prezumă. Intenția de a nova trebuie să fie neîndoielnică.		
268.	Garanțiile creanței novate	<p>Art.1622 – (1) Ipotecile care garantează creanța inițială nu vor însoți noua creanță decât dacă aceasta s-a prevăzut în mod expres.</p> <p>(2) În cazul novației prin schimbarea debitorului, ipotecile legate de creanța inițială nu se strămută asupra bunurilor noului debitor și nici nu subzistă asupra bunurilor debitorului inițial fără consimțământul acestuia din urmă. Ele se pot strămuta asupra bunurilor pe care noul debitor le dobândește de la debitorul inițial, dacă noul debitor consimte la aceasta.</p>		

		(3) Atunci când novația operează între creditor și unul dintre debitorii solidari, ipotecile legate de vechea creanță nu pot fi transferate decât asupra bunurilor codebitorului care contractează noua datorie.		
269.	Mijloacele de apărare	Art.1623 – Atunci când novația are loc prin schimbarea debitorului, noul debitor nu poate opune creditorului mijloacele de apărare pe care le avea împotriva debitorului inițial și nici cele pe care acesta din urmă le avea împotriva creditorului, cu excepția situației în care, în acest ultim caz, debitorul poate invoca nulitatea actului din care s-a născut obligația inițială.		
270.	Efectele novației asupra debitorilor solidari și fideiusorilor	Art.1624 – (1) Novația care operează între creditor și unul dintre debitorii solidari îi liberează pe ceilalți codebitori cu privire la creditor. Novația care operează cu privire la debitorul principal îi liberează pe fideiusori. (2) Cu toate acestea, atunci când creditorul a cerut acordul		

		codebitorilor sau, după caz, al fideiusorilor ca aceștia să fie ținuți de noua obligație, creanță inițială subzistă în cazul în care debitorii sau fideiusorii nu-și exprimă acordul.		
271.	Efectele novației asupra creditorilor solidari	Art.1625 – Novația consimțită de un creditor solidar nu este opozabilă celorlalți creditori decât pentru partea din creanță ce revine aceluși creditor.		
272.	Titlul VII Stingerea obligațiilor		<i>Observație:La Titlul VII - Stingerea obligațiilor, pentru o sistematizare mai riguroasă a materiei, recomandăm ca reglementarea plății să fie tratată la acest titlu, și nu la Titlul V - Executarea obligațiilor.</i>	
273.	Capitolul I Dispoziții generale			
274.	Moduri de stingere a obligațiilor	Art.1626 – Obligațiile se sting prin plată, compensație, confuziune, remitere de datorie, imposibilitate		

		fortuită de executare, precum și prin alte moduri expres prevăzute de lege.		
275.	Capitolul II Compensația			
276.	Noțiune	Art.1627 – Obligațiile reciproce se sting prin compensație până la concurența celei mai mici dintre ele.		
277.	Condiții	<p>Art.1628 – (1) Compensația operează deplin drept de îndată ce există două datorii certe, lichide și exigibile, oricare ar fi izvorul lor, și care au ca obiect o sumă de bani sau o anumită cantitate de bunuri fungibile de aceeași natură.</p> <p>(2) O parte poate cere lichidarea judiciară a unei datorii pentru a putea opune compensația.</p> <p>(3) Oricare dintre părți poate renunța, în mod expres ori tacit, la compensație.</p>	<p>Observație: <i>pentru cursivitatea exprimării, ar trebui ca norma să conțină și definiția creanțelor certe și lichide. Apreciem că sediul materiei acestor definiții trebuie să fie în Codul civil, și nu în Codul de procedură civilă.</i></p> <p><i>Autor: Consiliul Legislativ.</i></p>	
278.	Cazuri în care compensația	<p>Art.1629 –Compensația nu are loc atunci când:</p> <p>a) creanța rezultă dintr-un act</p>		

	este exclusă	<p>făcut cu intenția de a păgubi;</p> <p>b) datoria are ca obiect restituirea bunului dat în depozit sau cu titlu de comodat;</p> <p>c) are ca obiect un bun insesizabil.</p>		
279.	Termenul de grație	Art.1630 –Termenul de grație acordat pentru plata uneia dintre datorii nu împiedică realizarea compensației.		
280.	Imputația	Art.1631 – Atunci când mai multe obligații susceptibile de compensație sunt datorate de același debitor, regulile stabilite pentru imputația plății se aplică în mod corespunzător.		
281.	Fideiusiunea	<p>Art.1632 – (1) Fideiusorul poate opune în compensație creanța pe care debitorul principal o dobândește împotriva creditorului obligației garantate.</p> <p>(2) Debitorul principal nu poate, pentru a se libera față de creditorul său, să opună</p>		

		compensația pentru ceea ce acesta din urmă datorează fideiussorului.		
282.	Efectele compensației față de terți	<p>Art.1633 – (1) Compensația nu are loc și nici nu se poate renunța la ea în detrimentul drepturilor dobândite de un terț.</p> <p>(2) Astfel, debitorul care, fiind terț poprit, dobândește o creanță împotriva creditorului popritor, nu poate opune compensația împotriva acestuia din urmă.</p> <p>(3) Debitorul care putea să opună compensația și care a plătit datoria nu se mai poate prevala, în detrimentul terților, de privilegiile sau de ipotecile creanței sale.</p>		
283.	Cesiunea sau ipoteca asupra unei creanțe	<p>Art.1634 – (1) Debitorul care acceptă pur și simplu cesiunea sau ipoteca asupra creanței consimțită de creditorul său unui terț, nu mai poate opune acelui terț compensația pe care ar fi putut să o invoce împotriva creditorului inițial înainte de acceptare.</p> <p>(2) Cesiunea sau ipoteca pe care debitorul nu a acceptat-o, dar</p>		

		care i-a devenit opozabilă, nu împiedică decât compensația datoriilor creditorului inițial care sunt ulterioare momentului în care cesiunea sau ipoteca i-a devenit opozabilă.		
284.	Capitolul III Confuziunea			
285.	Noțiune	<p>Art.1635 - (1) Atunci când, în cadrul aceluiași raport obligațional, calitățile de creditor și debitor se întrunesc în aceeași persoană, obligația se stinge de drept prin confuziune.</p> <p>(2) Confuziunea nu operează dacă datoria și creanța se găsesc în același patrimoniu, dar în mase de bunuri diferite.</p>		
286.	Confuziunea și ipoteca	<p>Art.1636 – (1) Ipoteca se stinge prin confuziunea calităților de creditor ipotecar și de proprietar al bunului ipotecat.</p> <p>(2) Ea renaște dacă creditorul este evins din orice cauză</p>		

		independentă de el.		
287.	Fideiusiunea	Art.1637 – Confuziunea ce operează prin reunirea calităților de creditor și debitor profită fideiusorilor. Cea care operează prin reunirea calităților de fideiusor și creditor ori de fideiusor și debitor principal nu sting obligația principală.		
288.	Efectele confuziunii față de terți	Art.1638 – Confuziunea nu vătămă drepturile dobândite anterior de terți în legătură cu creanța stinsă pe această cale.		
289.	Desființarea confuziunii	Art.1639 – Dispariția cauzei care a determinat confuziunea face să renască obligația cu efect retroactiv.		
290.	Capitolul IV Remiterea de datorie			
291.	Noțiune	Art.1640 – (1) Remiterea de datorie are loc atunci când creditorul îl liberează pe debitor de obligația sa. (2) Remiterea de datorie este totală, dacă nu se stipulează		

		contrariul.		
292.	Feluri	Art.1641 – (1) Remiterea de datorie poate fi expresă sau tacită. (2) Ea poate fi cu titlu oneros sau cu titlu gratuit, potrivit naturii actului prin care aceasta se realizează.		
293.	Dovada	Art.1642 – Dovada remiterii de datorie se face în condițiile art.1414.		
294.	Garanții	Art.1643 – Renunțarea expresă la un privilegiu sau la o ipotecă făcută de creditor nu prezumă remiterea de datorie în privința creanței garantate.		
295.	Fideiusiunea	Art.1644 – (1) Remiterea de datorie acordată în mod expres unuia dintre fideiusori îi liberează pe ceilalți fideiusori în limita dreptului de regres pe care aceștia din urmă l-ar fi avut în contra fideiusorului care a beneficiat de remiterea de datorie. (2) Cu toate acestea, ceea ce		

		creditorul a primit de la fideiutor pentru liberarea acestuia nu se impută asupra prestației datorate de debitorul principal sau de ceilalți fideiutori. Prestația se impută însă asupra părții datorate de ceilalți fideiutori în limita dreptului de regres pe care aceștia din urmă l-ar fi avut în contra fideiutorului liberat.		
296.	Capitolul V Imposibilitatea fortuită de executare			
297.	Noțiune. Condiții	Art.1645 – (1) Debitorul este liberat atunci când obligația sa nu mai poate fi executată din cauza unei forțe majore, a unui caz fortuit ori a unor alte evenimente asimilate acestora, survenite înainte ca debitorul să fie în întârziere. (2) Debitorul este, de asemenea, liberat, chiar dacă se află în întârziere, atunci când creditorul nu ar fi putut, oricum, să beneficieze de executarea obligației din cauza împrejurărilor prevăzute		

		<p>la alin.(1), afară de cazul în care debitorul a luat asupra sa riscul producerii acestora.</p> <p>(3) Atunci când imposibilitatea este temporară, executarea obligației se amână pentru un termen rezonabil, apreciat în funcție de durata și urmările evenimentului care a provocat imposibilitatea de executare.</p> <p>(4) Dovada imposibilității de executare revine debitorului.</p> <p>(5) Debitorul trebuie să notifice creditorului existența imposibilității și urmările acesteia asupra executării obligațiilor. Dacă notificarea nu ajunge la creditor într-un termen rezonabil din momentul în care debitorul a cunoscut sau trebuia să cunoască imposibilitatea de executare, debitorul răspunde pentru prejudiciul cauzat, prin aceasta, creditorului.</p> <p>(6) Dacă obligația are ca obiect bunuri de gen, debitorul nu poate invoca imposibilitatea fortuită de executare.</p>		
--	--	---	--	--

298.	Titlul VIII Restituirea prestațiilor			
299.	Capitolul 1 Dispoziții generale			
300.	Cauzele restituirii	<p>Art.1646 – (1) Restituirea prestațiilor are loc ori de câte ori cineva este ținut, în virtutea legii, să înapoieze bunurile primite fără drept ori din eroare sau în temeiul unui act juridic desființat ulterior cu efect retroactiv ori ale cărui obligații au devenit imposibil de executat din cauza unui eveniment de forță majoră, a unui caz fortuit ori a unui alt eveniment asimilat acestora.</p> <p>(2) Ceea ce a fost prestat în temeiul unei cauze viitoare, care nu s-a înfăptuit, este de asemenea supus restituirii, afară numai dacă cel care a prestat a făcut-o știind că înfăptuirea cauzei este cu neputință sau, după caz, a împiedicat cu știință realizarea ei.</p>		
301.	Persoana îndreptățită	Art.1647 – Dreptul de restituire		

	la restituire	aparține celui care a efectuat prestația supusă restituirii sau, după caz, unei alte persoane îndreptățite, potrivit legii.		
302.	Formele restituirii	Art.1648 – Restituirea se face în natură sau prin echivalent. (2) Restituirea prestațiilor are loc chiar dacă, potrivit legii, nu sunt datorate daune-interese suplimentare.	Art.1648 – (1) Restituirea se face în natură sau prin echivalent. (2) Restituirea prestațiilor are loc chiar dacă, potrivit legii, nu sunt datorate daune-interese. <i>(Autor: Consiliul Legislativ.)</i>	
303.	Restituirea pentru cauză ilicită	Art.1649 – Prestația primită sau executată în temeiul unei cauze ilicite sau imorale rămâne întotdeauna supusă restituirii.		
304.	Capitolul II Modalitățile de restituire			
305.	Restituirea în natură	Art.1650 – Restituirea prestațiilor se face în natură, prin înapoierea bunului primit.		
306.	Restituirea prin echivalent	Art.1651 – (1) Dacă restituirea nu poate avea loc în natură din cauza imposibilității sau a unui		

		<p>impediment serios, ori aceasta privește prestarea unor servicii deja efectuate, restituirea se face prin echivalent.</p> <p>(2) În cazurile prevăzute la alin.(1), valoarea prestațiilor se apreciază la momentul în care debitorul a primit ceea ce trebuie să restituie.</p>		
307.	Obligațiile debitorului de bună-credință	<p>Art.1652 – (1) Dacă bunul a pierit în întregime sau a fost înstrăinat, iar cel obligat la restituire este de bună-credință ori a primit bunul în temeiul unui act desființat cu efect retroactiv, fără culpa sa, acesta trebuie să restituie cea mai mică dintre valorile pe care bunul le-a avut la data primirii, a pieririi sau, după caz, a înstrăinării.</p> <p>(2) Cel obligat la restituire este liberat dacă bunul piere fără culpa sa. În acest caz, el este ținut să cedeze creditorului indemnizațiile de asigurare primite sau, după caz, dreptul de a primi aceste indemnizații.</p> <p>(3) Debitorul restituirii nu este</p>		

		obligat să achite contravaloarea folosinței bunului decât atunci când această folosință era obiectul principal al prestației ori când, prin natura sa, bunul era susceptibil de deteriorare rapidă.		
308.	Obligațiile debitorului de rea-credință	<p>Art.1653 – (1) Dacă cel obligat la restituire a distrus ori a înstrăinat cu rea-credință bunul primit sau contractul a fost desființat cu efect retroactiv din culpa sa, el este ținut să restituie cea mai mare dintre valorile pe care bunul le-a avut la data primirii, a pieririi sau, după caz, a înstrăinării.</p> <p>(2) Debitorul restituirii este ținut să achite contravaloarea bunului care a pierit fără culpa sa, dacă nu dovedește că bunul ar fi pierit și dacă s-ar fi aflat în posesia creditorului restituirii.</p> <p>(3) Debitorul restituirii este, de asemenea, obligat să achite creditorului contravaloarea folosinței bunului.</p>		
309.	Pieirea	Art.1654 – (1) Dacă bunul ce face		

	parțială	<p>obiectul restituirii a suferit o pierdere parțială, cum este o deteriorare sau o altă scădere de valoare, cel obligat la restituire este ținut să-l despăgubească pe creditor, cu excepția cazului în care pierderea rezultă din folosința normală a bunului.</p> <p>(2) Atunci când cauza restituirii este imputabilă creditorului, bunul ce face obiectul restituirii trebuie înapoiat în starea în care se găsește la momentul introducerii acțiunii, fără despăgubiri, afară de cazul când această stare este cauzată din culpa debitorului restituirii.</p>		
310.	Cheltuielile privitoare la bun	Art.1655 – Dreptul la rambursarea cheltuielilor făcute cu bunul ce face obiectul restituirii este supus regulilor prevăzute în materia accesii pentru posesorul de bună-credință sau, dacă cel obligat la restituire este de rea-credință ori cauza restituirii îi este imputabilă, regulilor prevăzute în materia accesii pentru posesorul de rea-		

		credință.		
311.	Restituirea fructelor	<p>Art.1656 – (1) Dacă a fost de bună-credință, cel obligat la restituire păstrează fructele produse de bunul supus restituirii și suportă cheltuielile făcute cu producerea lor.</p> <p>(2) Atunci când cel obligat la restituire a fost de rea-credință ori când cauza restituirii îi este imputabilă, el este ținut, după compensarea cheltuielilor făcute pentru producerea lor, să restituie fructele pe care le-a dobândit sau putea să le dobândească.</p>		
312.	Cheltuielile restituirii	<p>Art.1657 – (1) Cheltuielile restituirii sunt suportate de părți proporțional cu valoarea prestațiilor care se restituie.</p> <p>(2) Cheltuielile restituirii se suportă integral de cel care este de rea-credință ori din a cărui culpă contractul a fost desființat.</p>		
313.	Restituirea prestațiilor de către	Art.1658 – (1) Persoana care nu are capacitate de exercițiu deplină nu este ținută la restituirea prestațiilor		

	incapabili	<p>decât în limita îmbogățirii sale, apreciată la data cererii de restituire. Sarcina probei acestei îmbogățiri incumbă celui care solicită restituirea.</p> <p>(2) Ea poate fi ținută la restituirea integrală atunci când, cu intenție sau din culpă gravă, a făcut ca restituirea să fie imposibilă.</p>		
314.	Capitolul III Efectele restituirii față de terți			
315.	Actele de înstrăinare	<p>Art.1659 – (1) Dacă bunul supus restituirii a fost înstrăinat, acțiunea în restituire poate fi exercitată și împotriva terțului dobânditor, sub rezerva regulilor de carte funciară sau a efectului dobândirii cu bună-credință a bunurilor mobile ori, după caz, a aplicării regulilor privitoare la uzucapiune.</p> <p>(2) Dacă asupra bunului supus restituirii au fost constituite drepturi reale, dispozițiile alin.(1) se aplică în mod corespunzător.</p>		

316.	Alte acte juridice	<p>Art.1660 – În afara actelor de dispoziție arătate la art.1659 toate celelalte acte juridice făcute în favoarea unui terț de bună-credință sunt opozabile adevăratului proprietar sau celui care are dreptul la restituire, cu excepția contractelor cu executare succesivă, care, sub condiția respectării formalităților de publicitate prevăzute de lege, vor continua să producă efecte pe durata stipulată de părți, dar nu mai mult de un an de la data desființării titlului constituitorului.</p>		
------	--------------------	--	--	--

Întocmit,

Expert parlamentar Mihaela Ivan-Cucu